

Islam en de vrijheid van meningsuiting

Islam en de vrijheid van meningsuiting

Hazrat Mirza Masroor Ahmad

Khalifatul-Masih V^{aba}

Hoofd van de Wereldwijde Ahmadiyya Moslim Gemeenschap

Islam en de vrijheid van meningsuiting
(Nederlandse vertaling van *Islam and freedom of conscience*)
Vertaald door: **Tahir Joemmanbaks**

Eerste Nederlandse uitgave gepubliceerd in 2016

© Ahmadiyya Moslim Djama'at Nederland

Gepubliceerd door
Ahmadiyya Moslim Djama'at Nederland
Mobarak Moskee
Oostduinlaan 79
2596 JJ Den Haag

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch of mechanisch, met inbegrip van fotokopieën, opnamen of enig gegevensbestand, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Uitgever.

Voor meer informatie kunt u terecht op de website:
www.islamnu.nl of www.alislam.org

ISBN: 978-90-819278-5-7

Inhoud

Voorwoord	9
Over de auteur	11
De eer van de Boodschappers van God moet verdedigd worden voor de handhaving van de wereldvrede	16
Hoe Ahmadies dienen te reageren op provocatie	24
De Beloofde Messias ^{as} kwam om de Islam en de Heilige Profeet ^{sa} te verdedigen tegen alle samenzweringen	25
Toon de voortreffelijkheden van de persoonlijkheid en het nobe karakter van de Heilige Profeet ^{sa} aan de gehele wereld	28
De onmiddellijke reactie van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap naar aanleiding van de publicatie van de spotprenten.....	32
Jonge Ahmadies moeten de journalistiek ingaan.....	35
Het respect voor de Heilige Profeet zal nooit verworven kunnen worden door het in brand steken van vlaggen of door vandalisme.....	37
Het kwetsen van de gevoelens van anderen is geen democratie noch vrijheid van meningsuiting.....	39

Aanhoudende activiteiten om de Heilige Profeet ^{sa} te beledigen, zullen uiteindelijk de woede van God veroorzaken.....	40
Hoe zouden Ahmadies met zulke omstandigheden moeten omgaan?	41
Prachtige leerstellingen van de Islam met betrekking tot de rechtvaardige behandeling van niet-Moslims.....	42
Voorbeeldig gedrag van de Heilige Profeet ^{sa} vergeleken met de buitensporigheden en tirannieën van de ongelovigen in Makkah en de vijanden van de Islam.....	43
De Islam is niet verspreid met het zwaard. Integendeel, deze verspreidt zich door het tonen van goed moreel gedrag en door de Islamitische leer van vrijheid van meningsuiting en geloofsovertuiging.....	46
De verheven positie van de Heilige Profeet ^{sa} ten aanzien van rechtvaardigheid en vrijheid van meningsuiting	47
Voorbeelden uit de praktijk over het gedrag van de Heilige Profeet ^{sa} met betrekking tot menselijke waarden en religieuze verdraagzaamheid.....	56
Het vredesverdrag tussen de Heilige Profeet ^{sa} en de Joden van Medina	57
Godsdienstvrijheid en amnestie voor de mensen van Najran ...	60
Een voorstel om misverstanden weg te nemen.....	65

Medeleven tonen is hetzelfde als menselijk zijn.....	66
De onwenselijkheid van het beledigen van heilige personen en heilige Geschriften.....	68
Verzoening is de beste weg.....	70
Het ware doel van godsdienst	71
Alleen berouw kan de ziel verlossen	73
De enige manier om de vergane glorie van de Islam te herstellen is door toe te treden tot de Gemeenschap van de Beloofde Messias ^{as} , en zich hiervoor volledig in te zetten.....	76
Positief standpunt gehuldigd door niet-Moslim geleerden.....	80
George Sale.....	80
Stanley Lane-Poole	80
H.G. Wells	81
De Lacy O'Leary.....	81
Mahatma Ghandi	82
John Bagot Glubb.....	82
John William Draper	84
William Montgomery Watt.....	84
Bosworth Smith	85
Washington Irving.....	87
William Muir.....	88

Thomas Carlyle	91
Alphonse de Lamartine.....	92
John Davenport	93
Michel H. Hart	94
Karen Armstrong.....	96
Annie Besant.....	97
Ruth Cranston	98
Godfrey Higgins.....	98
Edward Gibbon	99
Afkorting en Noot	101
Ahmadiyya Moslim Gemeenschappen in het Nederlands taalgebied.....	102

In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle.

Voorwoord

In 2012 werd het karakter van de Heilige Profeet^{sa} op verschillende wijzen aangevallen onder het mom van vrijheid van meningsuiting. Als gevolg hiervan ontstond er veel onrust in de samenleving. In het licht van de Heilige Koran en de leerstellingen van de Heilige Profeet^{sa} en de Beloofde Messias^{as}, heeft het hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, Hazrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}, dit onderwerp vele malen besproken tijdens zijn vrijdagpreken. Enkele hiervan zullen in dit boekje worden gepresenteerd.

Het is mijn intense gebed dat dit boek een bron van inspiratie zal zijn voor de lezer wat betreft het vestigen van ware vrede en harmonie in de samenleving.

Als laatste wil ik mijn dank uiten aan de heer Tahir Joemanbaks, die dit boek heeft vertaald. Ook gaat mijn dank uit naar de heer Abdul-Hameed van der Velden, de heer Safeer Siddiqui en de heer Abdulhaq Compier, die de totstandkoming van deze uitgave mogelijk hebben gemaakt. Ik wens de lezer tenslotte veel zegeningen toe met het lezen van dit indrukwekkende boek.

Mahmood Altaf
Secretaris *Ishaat* (publicaties)
Den Haag
Februari 2016

Hazrat Mirza Masroor Ahmad Khalifatul-Masih V^{aba}
Hoofd van de Wereldwijde Ahmadiyya Moslim Gemeenschap

Over de auteur

Hazrat Mirza Masroor Ahmad, de vijfde spirituele opvolger [Khalifah] en achterkleinzoon van de Beloofde Messias^{as} en Mahdi, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{as} van Qadian, is het hoofd van de wereldwijde Ahmadiyya Moslim gemeenschap, welke in meer dan 200 landen is vertegenwoordigd. Hij is de uitverkorene van God en de duidelijke stem van deze tijd.

Hazrat Mirza Masroor Ahmad is afgestudeerd aan het Talimul-Islam College te Rabwah, Pakistan. In 1976 behaalde hij zijn mastertitel (MSC) in Agricultural Economics aan de University of Agriculture te Faisalabad, Pakistan. Na zijn studie heeft hij zijn leven toegewijd aan het geloof en ging in het kader van het Nusrat Jehan Programma naar Ghana. Hij heeft daar jaren de functie van directeur voor verschillende scholen van de Ahmadiyya Gemeenschap en als manager van de Ahmadiyya Agricultural Farms vervuld.

In december 1997 werd Hazrat Mirza Masroor Ahmad benoemd tot Nazire-‘Ala [hoofdbestuurder] van Sadr Anjuman Ahmadiyya Pakistan.

Na het overlijden van de vierde Khalifah, Hazrat Mirza Tahir Ahmad, werd hij op 22 april 2003 gekozen als Khalifah, het Hoofd van de Gemeenschap. Vanwege de vervolgingen tegen de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap is hij momenteel woonachtig in Londen, van waaruit hij opkomt voor de Islamitische boodschap van liefde, vrede en tolerantie.

In de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle.

In zijn vrijdagspreek van 28 September 2012 in de Baitul-Futūḥ Moskee in Morden, UK, zei Hazrat Mirza Masroor Ahmad, Hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap het volgende:

Toen ik vorige week vrijdag hier arriveerde om het vrijdaggebed te leiden, zag ik dat er zich een aanzienlijke afvaardiging van de media had verzameld (in de moskee). Ik vroeg Amir Sahib naar de reden hiervan en hij vertelde mij dat naar aanleiding van de door Amerika geproduceerde en recentelijk verschenen anti-Islamitische film over het leven van de Heilige Profeet^{sa} en de internationale reactie van de Moslims hierop, zij (de media) hier waren gekomen om het standpunt van de Ahmadies hierover te vernemen. Daarop vertelde ik de Amir dat hij hen moest vertellen dat mijn vrijdagpreek van vandaag juist over dit onderwerp zal gaan en dat zij de reactie van de Ahmadies aan de hand daarvan kunnen afmeten. Het werk van God is zodanig dat Hij niet alleen zoveel journalisten hiernaartoe heeft gebracht, maar ook in mijn geest het idee heeft doen ontstaan om over hetzelfde onderwerp te spreken.

Naast vertegenwoordigers van de schrijvende pers waren er ook veel televisieverslaggevers aanwezig, zoals ondermeer van het programma BBC Newsnight, een andere BBC verslaggever, vertegenwoordigers van nationale tv-zenders uit Nieuw-Zeeland en Frankrijk en vele anderen. De verslaggever uit Nieuw-Zeeland, die aan mijn rechterzijde zat, stelde de eerste vraag. Hij vroeg mij welke boodschap ik wilde geven (ten aanzien van de film). Ik vertelde hem dat ik in mijn vrijdagspreek alles al heb gezegd. Ik zei tegen hem dat hij

naar de vertaling van mijn toespraak heeft geluisterd en zodoende weet dat ik uitvoerig over de hoge positie van de Heilige Profeet^{sa} heb gesproken en uitgelegd dat zijn voorbeeld door alle Moslims moet worden gevolgd. Hoewel de woede van de Moslims gerechtvaardigd en begrijpelijk is in sommige situaties, is hun reactie volledig ongeoorloofd. Degenen die slechts een wereldlijke binding hebben zullen nooit de liefde begrijpen die de Moslims hebben voor de Heilige Profeet^{sa} en daardoor zijn zij totaal niet in staat om te bevatten in hoeverre onze gevoelens zijn geschaad door dergelijke kwetsende activiteiten. Zulke acties brengen de wereldvrede in gevaar.

De verslaggever vervolgde met het bezwaar dat ik erg harde woorden had gebruikt door te zeggen dat de daders naar de hel zouden gaan. Hoewel hij dit niet met zoveel woorden zei, bedoelde hij dat ik net zo reageerde als de mensen die ik veroordeelde. Omdat hij hier maar op bleef hameren, vertelde ik hem dat Gods Oordeel in werking treedt tegen diegenen die voortdurend, zonder ophouden, Zijn dierbaren bespottelijk en belachelijk maken. Daardoor is het mogelijk dat zij hierdoor Gods Toorn over zich afroepen met als gevolg een zware straf.

Ik vertelde de aanwezige pers dat onze Gemeenschap geen voorstander is van protestbijeenkomsten of demonstraties. Een Ahmadi zal zich nooit inlaten met demonstraties die de openbare orde verstoren. Naderhand berichtte een verslaggever dat de Ahmadies tot een minderheidssekte behoren in de Islam en door de rest van de Moslims worden vervolgd. Het blijft daarom nog maar de vraag in hoeverre de boodschap van hun Geestelijke Leider effect zal hebben op de meerderheid van de Islamitische wereld.

De verslaggever van Newsnight, een actualiteitenprogramma in Engeland, gaf aan dat hij de film had gezien en vond daarin geen aanwijzingen die een dergelijk felle reactie van de Moslimwereld rechtvaardigde. Hij vond dat ik door het geven van zo'n uitgebreide en krachtige preek over het onderwerp ook overdreef in mijn reactie. Kort samengevat zag hij de film als een grote grap. God Verhoede! Dit is momenteel het niveau van normen en waarden waartoe deze mensen zijn gedaald. Ik zei tegen hem, dat het voor mij onbegrijpelijk is dat hij naar zo'n film had kunnen kijken. Vervolgens zei ik tegen hem dat het voor hem onmogelijk is om de positie te begrijpen die de Moslims aan de Heilige Profeet^{sa} geven en de liefde die zij voor hem hebben. Alhoewel ik de film zelf niet heb bekeken, is mij verteld dat er een aantal zaken in de film voorkomen die volstrekt ontoelaatbaar zijn en desondanks vertelt hij (de verslaggever – red.) dat er niets verkeers aan is. Ik vertelde de verslaggever dat ik na het horen van deze feiten onmogelijk in staat ben om de film te bekijken. Ik vroeg hem hoe hij zou reageren als iemand zijn vader zou beledigen. Uiteraard zou hij hierop reageren en zich hiertegen uitspreken. In de ogen van de Moslims staat de positie van de Heilige Profeet^{sa} ver boven die van een ouder.

Deze mensen zijn niet af te brengen van hun wangedrag en zij gebruiken de protesten van de Moslims als excuus om onze gevoelens nogmaals te kwetsen. Zij verspreiden hun smerige activiteiten overal. Nog geen twee dagen geleden publiceerde een Spaans tijdschrift karikaturen van de Heilige Profeet^{sa} in naam van de satire. Hun argument was dat dit de beste tegenreactie was op de Moslimdemonstraties.

Derhalve is het wederom onze taak om deze kwaadsprekers het zwijgen op de leggen en de meer geletterden te informeren over de bedreiging van de wereldvrede die dergelijke daden veroorzaken. Het is noodzakelijk dat de onjuistheden aan het licht worden gebracht.

Ter gelegenheid van het diamanten ambtsjubileum van koningin Victoria schreef de Beloofde Messias^{as} een boek, getiteld: Toḥfa-e-Qaiṣariyyah (Een Cadeau voor de Koningin), waarin hij de koningin prijst voor de rechtvaardigheid tijdens haar regeerperiode en overhandigde haar de boodschap van de Islam. Hij schreef daarin ook over hoe wereldvrede en interreligieuze harmonie tot stand gebracht kunnen worden en over de noodzaak om de heiligheid en eer van alle profeten en andere gerespecteerde religieuze leiders in stand te houden. Ter gelegenheid van het diamanten ambtsjubileum van koningin Elizabeth II, werd de vertaling van dit boek in een exclusieve uitgave vergezeld met een persoonlijke brief van mij aan de koningin, afgegeven aan haar kabinet. (Naderhand) ontving ik een dankbrief waarin is vermeld dat dit boek is opgenomen in de (boeken)collectie van de koningin en dat zij de tijd zal nemen om het te lezen. Of zij het boek al dan niet zal lezen is een andere zaak, het meest belangrijke is dat wij aan onze verantwoordelijkheid hebben voldaan. Vandaag de dag is de wereldvrede in gevaar, net als toen het boek voor het eerst werd gepubliceerd. In werkelijkheid is de huidige situatie veel erger. De toenemende aanvallen op de Islam en op het karakter van de Heilige Profeet^{sa} betekenen dat de boodschap van de Beloofde Messias^{as} opnieuw op grote schaal verspreid moet worden.

De eer van de Boodschappers van God moet verdedigd worden voor de handhaving van de wereldvrede

Wanneer de Profeten van God hun leer brengen en het aantal van hun volgelingen begint te groeien, is dat op zichzelf een bewijs van hun waarachtigheid. Het is belangrijk om Profeten van God te respecteren voor de handhaving van wereldvrede. Ik zal nu een passage uit de geschriften van de Beloofde Messias^{as} met betrekking tot dit onderwerp aan u voordragen. De Beloofde Messias^{as} schrijft:

“Aldus, is het de eeuwenoude praktijk van God, de Almachtige dat hij geen uitstel biedt aan valse Profeten (anders gezegd: als wereldse regeringen het niet tolereren dat iets vals aan hen toegeschreven wordt, hoe kan God dit dan tolereren?). Zulk een persoon zal snel gegrepen en bestraft worden. Vanuit dit standpunt gezien, hebben wij allen te respecteren en te accepteren als waarachtig, die er aanspraak op maken een Profeet te zijn, uit welke tijd dan ook, en wier aanspraak is bevestigd en wier geloof wijdverspreid is over een lange periode. Mochten wij echter in hun heilige geschriften fouten ontdekken of misdragingen van hun volgelingen opmerken, dan mogen wij deze fouten en tekortkomingen niet toeschrijven aan de stichters van deze godsdiensten, aangezien het mogelijk is dat er fouten in de geschriften sluipen en het ook mogelijk is dat verkeerde interpretaties hun weg vinden in de commentaren. Het is echter volstrekt onmogelijk dat een persoon, die leugens over God verzint en zichzelf als profeet presenteert en vervolgens deze valselijk verkondigt als het Woord van God, enig respect van God verleend krijgt zoals het geval is met waarachtige profeten (mocht het al zo gebeuren dat God hem als een oprecht persoon behandelt) en het toestaat dat zijn waarheid

wijdverbreid geaccepteerd wordt zoals die van de waarachtigen.”

“Derhalve, deze leerstelling is de ultieme waarheid en een eindeloze zegening en legt bovenal de basis voor geruststelling, omdat wij de waarachtigheid van alle profeten bevestigen wier godsdienst wijdverspreid is gedurende een lange periode en miljoenen volgelingen heeft. Dit is zeker een zeer gezegend principe. Als de hele wereld zich aan deze leerstelling zou houden, dan zouden duizenden uitingen van godslasteringen en onregelmatigheden, welke de algemene openbare vrede verstoren, uitgeroeid zijn. Het is duidelijk dat de oorzaak van veel leed veroorzaakt wordt door mensen die van mening zijn dat volgelingen van een religie een persoon volgen die, in hun ogen, een oplichter en een leugenaar is. Zij maken zich zeker schuldig aan smaad en lasternij en spreken zonder enige vorm van respect over de Profeten en ondanks dat hun mening onjuist is, gaan zij in hun grove taalgebruik zover, dat zij daarmee de openbare orde en harmonie verstoren. Met betrekking tot hun laakbare opvattingen zijn zij in de ogen van God zeker de overtreders. God, de Barmhartige en Genadevolle, houdt er niet van dat een leugenaar zich kan vestigen en vervolgens door zijn eigen, valse godsdienst mensen in vertwijfeling brengt. Noch laat Hij toe, dat in de ogen van de wereld, een leugenaar en een vervalser de status van ware Profeten evenaart.”

“Derhalve, ligt in deze leerstelling de basis voor liefde, vrede en harmonie en ondersteunt deze de morele waarden. Daarin beschouwen wij alle op deze wereld verschenen Profeten als waarachtig, of zij nu in India, Perzië, China of welk ander land dan ook, verschenen. God heeft hun eerbied en grootsheid in de harten van vele miljoenen mensen gevestigd en

hun godsdienst door de eeuwen heen stevig geworteld in de wereld. Dit is de leerstelling die ons door de Koran wordt onderwezen. Vanuit deze leerstelling respecteren wij alle religieuze leiders die onder deze definitie vallen, of zij nu de grondleggers zijn van de godsdienst voor de Hindoes, de Perzen, de Chinezen, de Joden of de Christenen. Helaas behandelen onze tegenstanders ons niet op dezelfde wijze en weigeren zij in gedachte te houden dat het de zuivere en onveranderlijke Wet van God is dat Hij een valse profeet niet hetzelfde respect en zegeningen ten deel laat vallen als aan de waarachtige Profeten. Geen enkele godsdienst van een valse profeet zal standhouden in deze wereld, zoals de godsdienst van een waarachtige Profeet. Daarom, degenen die de Profeten van andere volkeren belasteren door hen leugenaars te noemen en hierin blijven volharden, zullen altijd vijanden van vrede en harmonie zijn, want er is geen groter kwaad dan het beledigen van geestelijke leiders van andere volkeren. Soms zou een persoon nog liever sterven, dan minachtende woorden te horen over zijn geestelijke leider(s). Als wij een bezwaar hebben tegen een leerstelling van een godsdienst, dan moeten wij niet de eer van de profeet van die godsdienst kwetsen of ons beledigend over hem uitlaten. Eerder moeten wij alleen bezwaar maken tegen de huidige praktijken van die natie (met andere woorden: als er enig misvatting onder een volk wordt opgemerkt, dan moet dit niet worden toegeschreven aan een profeet, maar eerder aan hun eigen corrupte praktijken.) Wij kunnen er met zekerheid van uitgaan dat een profeet die door God gezegend is met miljoenen volgelingen en deze er door de eeuwen heen nog steeds zijn, een onomstotelijk bewijs vormt dat hij door Allah is gezonden. Als hij niet een uitverkorene van God was, zou hij nooit zoveel eerbied en respect hebben verdiend. Het is niet de praktijk van God om

een leugenaar zoveel respect te schenken dat zijn valse godsdienst door miljoenen mensen wordt gevolgd en gedurende een langere periode gehandhaafd blijft.”

“Derhalve, een godsdienst die zich wereldwijd verspreid en gevestigd heeft, en eerbied ondervindt en blijvend is, kan van oorsprong nooit vals zijn. Mocht er desondanks in de leerstellingen iets verwerpelijks gevonden worden, dan kan dit (de Beloofde Messias^{as} geeft drie redenen waarom verscheidene religies hedentendage aan kritiek onderhevig zijn) ten eerste, het gevolg zijn van het feit dat de leerstellingen van die profeet gewijzigd zijn (met andere woorden: de leerstellingen van de profeet zijn veranderd), ten tweede omdat de leerstellingen verkeerd worden geïnterpreteerd (met andere woorden: de teksten worden verkeerd uitgelegd) en ten derde is het ook mogelijk dat onze bezwaren ongerechtvaardigd zijn (met andere woorden: mensen zijn geneigd snel iets te verwerpen wat zij niet begrijpen. Bijvoorbeeld: tegenwoordig beschuldigen mensen de Heilige Profeet^{sa} zonder de relevante bronnen te hebben bestudeerd of niet de moeite hebben genomen om de Heilige Koran te leren begrijpen). Het blijkt dat sommige geestelijken bezwaar maken tegen bepaalde leerstellingen uit de Heilige Koran, terwijl zij dezelfde leer die beschreven is in de Torah als waarachtig en als de leer van God beschouwen. Dergelijke bezwaren zijn daarom te wijten aan iemands eigen misvatting of tegenwerking.”

“Samenvattend, het welzijn van de mensheid, vrede, harmonie, vroomheid en godvrezendheid ligt in de leerstelling dat wij niet de Profeten vals verklaren wier waarachtigheid in de ogen van miljoenen mensen al eeuwenlang is gevestigd en die door God eeuwenlang zijn gesteund. Ik ben ervan over-

tuigd dat een zoeker naar de Waarheid, hetzij een Aziaat of een Europeaan, deze leerstelling zal omarmen en diep bedroefd zal zijn waarom hij hier niet eerder in heeft geloofd. Ik leg deze leerstelling voor aan Hare Majesteit, de koningin, Keizerin van India en Engeland, omdat alleen deze leerstelling vrede in de gehele wereld kan bewerkstelligen. Dit is onze overtuiging. De Islam is er trots op dat zij als enige deze mooie en nobele leerstelling onderschrijft. Past het ons dat wij heiligen belasteren aan wie de wereld zich, door Gods toedoen, heeft onderworpen en waarvoor koningen zich eeuwenlang hebben gebogen? Past het ons dat wij wantrouwig zijn naar God toe, denkende dat Hij de mensen misleid door leugenaars dezelfde status te schenken als die van de waarachtigen, hen de heiligen voor miljoenen te laten zijn, hun religie lang te laten voortduren en hun goddelijke tekenen te tonen? Als God Zelf ons bedriegt, hoe kunnen wij dan nog onderscheid maken tussen goed en kwaad?”

“Dit is een belangrijke leerstelling: een valse profeet zal nooit de enorme acceptatie en grootheid bereiken zoals een waarachtige deze zal bereiken. De plannen van een leugenaar zullen nooit succesvol zijn, in tegenstelling tot die van een waarachtige. Om die reden is de oneindige Hulp van God het eerste teken van een waarachtige, waarna God zijn religie in de harten van miljoenen verankert voor een lange periode.”

“Derhalve, rekening houdend met ons heengaan en de Dag des Oordeels, hebben wij ons verre te houden van het belasteren van onze heiligen en in plaats daarvan juist oprechte eerbied en ware liefde te tonen aan een Profeet die zulke tekenen met zich meebrengt. Dit is het eerste grondbeginsel

dat God ons heeft geleerd en wij zijn daardoor de erfgenamen geworden van een grote morele gedragscode.”¹

De Beloofde Messias^{as} heeft ook voorgesteld dat er conferenties gehouden moeten worden waarin vertegenwoordigers van verschillende godsdiensten bijeenkomen om de schoonheden van hun eigen godsdiensten uiteen te zetten.²

Op dit moment staat de Islam qua godsdiensten op de eerste plaats en qua aantallen is het de op één na grootste godsdienst in de wereld. Het is daarom noodzakelijk dat de volgelingen van andere godsdiensten respect tonen voor de Moslims en hun eer betonen aan de Heilige Profeet^{sa}. Anders zal chaos en wanorde de gehele wereld overspoelen. Wij respecteren alle wereldgodsdiensten en erkennen hun geestelijke leiders als ware profeten van God dankzij de mooie leer van de Heilige Koran die aan ons is overgedragen door de Heilige Profeet^{sa}. Ondanks het feit dat de tegenstanders van de Islam grove taal gebruiken tegen de Heilige Profeet^{sa} en verwerpelijke karikaturen van hem maken, reageren wij hier niet op door de Profeten of geestelijke leiders van andere godsdiensten te beledigen. Maar toch worden de Moslims ervan beschuldigd de openbare orde te verstoren. In feite zijn het juist onze tegenstanders die tweedracht zaaien, spelen met de emoties van anderen en vervolgens de schuld hiervan bij de Moslims leggen. Vervolgens eisen zij dat er acties tegen de Moslims wordt ondernomen....

De boodschap van de Beloofde Messias^{as} die ik zojuist heb voorgedragen moet wijd verspreid worden, zodat het ware

¹ Toḥfa-e-Qaiṣariyyah, Ruḥānī Khazā’in, vol. 12, blz. 258-262

² Ibid, blz. 279

beeld van de Islam in deze wereld zichtbaar wordt. Mensen met een wereldse inslag hebben geen idee van het respect dat een ware Moslim heeft voor de Heilige Profeet^{sa}. Zijn leerstellingen alsmede zijn voorbeeld zijn beeldschoon. Dergelijke mensen zijn niet in staat om de liefde te bevatten die een ware Moslim heeft voor de Heilige Profeet^{sa}. 1400 jaar geleden gaf Hassan bin Thabit uitdrukking aan zijn toewijding in het volgende vers:

كُنْتُ السَّوَادَ لِنَاطِرِي فَعَمِيَ عَلَيْكَ النَّاطِرُ
مَنْ شَاءَ بَعْدَكَ فَلَيْمْتُ فَعَلَيْكَ كُنْتُ أَحَاذِرُ

O Mohammed^{sa}! U was het licht in mijn ogen. Na uw beengaan ben ik blind geworden. Ik vrees nu niet meer voor de dood van een ander, het was alleen uw dood die ik vreesde.

Dit vers werd door Hassan bin Thabit voorgedragen na het overlijden van de Heilige Profeet^{sa}. Maar, in deze huidige periode heeft de Beloofde Messias^{as} in onze harten de liefde voor de Heilige Profeet^{sa} nieuw leven geblazen. In zijn omvangrijke Arabische Qasidah schrijft de Beloofde Messias^{as}:

قَوْمٌ رَأَوْكَ وَ أُمَّةٌ قَدْ أُخْبِرَتْ
مِنْ ذَالِكَ الْبَدْرِ الَّذِي أَصْبَانِي

*Een natie heeft u gezien, een Gemeenschap heeft de naam gehoord,
Van de maan waarop ik verliefd ben geworden.*

يَبْكُونَ مِنْ ذِكْرِ الْجَمَالِ صَبَابَةً
وَ تَأْلُمًا مِنْ لَوْعَةِ الْهَجْرَانِ

*Bij de gedachte aan uw schoonheid builen de mensen uit liefde,
Zij builen ook vanwege het verdriet van scheiding.*

وَأَرَى الْقُلُوبَ لَدَى الْحَاجِرِ كُرْبَةً
وَأَرَى الْغُرُوبَ تُسِيلُهَا الْعَيْنَانِ

*Door angst klopt mijn hart in de keel,
En mijn ogen zijn vol tranen.*

Het laatste vers van deze Qaṣīdah (waarvan de verzen zelfs door kinderen uit het hoofd worden geleerd) is:

جَسْمِي يَطِيرُ إِلَيْكَ مِنْ شَوْقٍ عَلَا
يَا لَيْتَ كَانَتْ قُوَّةُ الطَّيْرَانِ

*Mijn lichaam verlangt ernaar om uit liefde naar u toe te vliegen,
Had ik maar het vermogen om te vliegen.³*

Dus, ons wordt liefde en genegenheid voor de Heilige Profeet^{sa} (aan)geleerd en dan nog vragen de niet-religieuzen onder ons zich af wat voor verschil dit soort grappen uitmaakt. Wanneer het morele gedrag zo diep gezonken is, dan komt de vrede op aarde in gevaar. Maar, zoals ik al eerder heb gezegd, is het onze taak om ons nu, nog meer dan voorheen, in te zetten om de verschillende aspecten van het leven van de Heilige Profeet^{sa} naar buiten te brengen voor een breder publiek. Elke Ahmadi zou het boek “Life of Muḥammad” moeten lezen. Dit is een korte, maar veelomvattende levensbeschrijving in het biografische deel van het boek “Introduction to the Study of the Holy Quran”. In dit boek

³ Āṭina-e-Kamālāt-e-Islām, Ruḥānī Khazāʾin, vol. 5, blz. 590-594

zijn bijna alle aspecten uit het leven van de Heilige Profeet^{sa} besproken, of in ieder geval op zijn minst de meest belangrijke. Ten tweede moeten alle Ahmadies ook andere biografieën lezen naar hun eigen keuze, interesse en intellectueel vermogen en vervolgens de vele voortreffelijkheden van de Heilige Profeet^{sa} aan een breed publiek presenteren door middel van het verspreiden van brochures, het schrijven van essays en persoonlijke contacten. Moge God ons in staat stellen om deze belangrijke verantwoordelijkheid te vervullen. En moge Hij dit ook, om de vrede op de wereld te handhaven en de toorn van God af te wenden, onder de aandacht van de geletterden brengen zodat zij op hun beurt ook kunnen reageren op degenen die onheuse satires verspreiden en vijandige taal gebruiken. Moge God dit zo laten geschieden.⁴

Hoe Ahmadies dienen te reageren op provocatie

In 2006 werden in Denemarken een aantal verwerpelijke en beledigende karikaturen over de Heilige Profeet^{sa} gepubliceerd. Deze karikaturen werden scherp veroordeeld door het Hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, Hazrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}, tijdens één van zijn vrijdagpreken. Tegelijkertijd woedde er een storm van gewelddadige protesten door de gehele Moslim wereld. Het Hoofd van de Gemeenschap adviseerde de Moslims in het algemeen en de Ahmadies in het bijzonder om op een gepaste wijze op deze provocaties te reageren.

“Zoals ik al zei, heeft deze daad mogelijk, danwel zeker, onze harten ernstig gekwetst. Echter, onze manier van reageren is van een ander niveau. Laat ik voorop stellen dat het niet

⁴ Vrijdagspreek, gegeven op 28 september, 2012

vergezocht is dat zij, net als voorheen, van tijd tot tijd door zullen gaan met hun wangedrag, met andere woorden, zij zullen weer het een of ander uithalen waardoor zij opnieuw de gevoelens van de Moslims zullen kwetsen. Een andere achterliggende reden hiervoor kan zijn om dit als excuus te gebruiken om wettelijke beperkingen tegen Moslims te rechtvaardigen, met name tegen hen die uit het Oosten en het Indiase subcontinent afkomstig zijn. Hoe dan ook, of zij ons nu wel of geen beperkingen opleggen, wij behoren onze reacties zodanig te formuleren dat zij in overeenstemming zijn met de Islamitische leerstellingen en normen en waarden.

Zoals ik al vanaf het begin heb gezegd, worden deze complotten uitgevoerd tegen de Islam en de Heilige Profeet^{sa}. Echter, omdat het Gods belofte is om de Islam hiervoor te behoeden, heeft Hij deze beschermd en zijn alle samenzweringen tegen de Islam mislukt.

De Beloofde Messias^{as} kwam om de Islam en de Heilige Profeet^{sa} te verdedigen tegen alle samenzweringen

“Voor deze tijd werd de Beloofde Messias^{as} door Allah aangesteld om deze belangrijke verantwoordelijkheid te vervullen. Met betrekking tot de hedendaagse aanvallen op het nobele karakter van de Heilige Profeet^{sa}, heeft de Beloofde Messias zelf en vervolgens zijn Khulafa (opvolgers), in overeenstemming met zijn leerstellingen, de Gemeenschap onderwezen en getoond hoe men hierop op een positieve manier dient te reageren. Ik zal nu enkele voorbeelden hiervan geven zodat het succes dat de Gemeenschap hiermee heeft bereikt duidelijk wordt voor diegenen die beweren dat wij, door onze weigering deel te nemen aan hun tegendemon-

straties, als Ahmadies geen verdriet hebben om de beledigingen tegen de Heilige Profeet^{sa}.

Ons antwoord is steeds, en zal altijd zo blijven, zodanig dat het nobele karakter en de leerstellingen van de Heilige Profeet^{sa} helder naar voren worden gebracht en op dezelfde heldere wijze de leerstellingen van de Heilige Koran worden uiteengezet. In plaats van verzeild te raken in gezagsondermijnende activiteiten, wanneer wij geconfronteerd worden met aanvallen op het nobele karakter van de Heilige Profeet^{sa}, wenden wij onszelf tot Allah en smeken Hem om hulp. Ik zal nu twee voorbeelden aanhalen van de Beloofde Messias^{as}, een oprechte volgeling van de Heilige Profeet^{sa}, waarin het respect en de liefde voor hem worden gepresenteerd.

Het eerste voorbeeld gaat over ‘Abdullah Atham, een Christen, die zijn ware, verdorven gezicht liet zien door in zijn boek de Heilige Profeet^{sa} voor Dajjāl (=Antichrist) uit te maken. Op dat moment was er een debat gaande tussen de Beloofde Messias^{as} over de Islam en het Christendom.

De Beloofde Messias^{as} zegt:

“Ik nam deel aan een debat dat al vijftien dagen duurde en terwijl de discussies door bleven gaan, bleef ik persoonlijk bidden voor Athams veroordeling, dat wil zeggen, zijn straf voor de woorden welke hij had gebruikt. Toen het debat voorbij was, zei ik tegen hem dat één debat geëindigd was, maar dat er nog één van een ander kaliber resteerde, namelijk dat met God, immers, U heeft onze Profeet een Dajjāl genoemd in uw boek “Andrunah Bible”. Ik ben van mening dat de Heilige Profeet^{sa} waarachtig is en de Islam de godsdienst van Allah is. Daarom zal deze kwestie door Goddelijk

besluit worden beslecht en dit Goddelijk besluit zal inhouden dat van ons tweeën degene, die een leugenaar is en de Profeet^{sa} onterecht een leugenaar en een Dajjāl noemt en de Waarheid geweld aandoet, gedurende het leven van de ander die wel de waarheid spreekt, gedoemd zal zijn tot de hel binnen vijftien maanden na vandaag. Tenzij hij zich weer tot de Waarheid wendt, dat wil zeggen, ervan afziet om de eerlijke en waarheidslievende Profeet een Dajjāl te noemen en stopt met het gebruik van onbeschaamd en grof taalgebruik. Het is om die reden zo vermeld omdat niet het simpelweg verwerpen van een godsdienst resulteert in straf in deze wereld, maar het gebruik van brutaliteit, onbeschoftheid en grof taalgebruik dat de straf bepaalt.”

De Beloofde Messias^{as} zegt verder:

“Toen ik deze woorden had uitgesproken, werd zijn gezicht lijkleek, zijn lichaam asgrauw en begonnen zijn handen te beven. Vervolgens stak hij zijn tong uit en trok aan zijn oren, ondertussen schudde hij zijn hoofd zoals gebruikelijk is bij criminelen die angstig om hun onschuld pleiten en zich berouwvol en nederig tonen. Hij bleef maar herhalen, keer op keer, dat hij niet onrespectvol en onbeschoft was geweest. Nadien sprak nooit meer negatief over de Islam!”

Dit was de reactie van de strijder van God, die een zeer groot respect had voor de Heilige Profeet^{sa} en iedereen zou uitdagen die hetzelfde zou doen als Abdullah Atham. Vervolgens was er nog een ander persoon, genaamd Lekh Ram, die zich extreem beledigend over de Heilige Profeet^{sa} uitliet. De Beloofde Messias^{as} probeerde nog hem te weerhouden van zijn onbeschofte gedrag, maar hij wist van geen ophouden. Uiteindelijk bad de Beloofde Messias^{as} tot God en Deze

openbaarde hem het nieuws van diens (Lekh Rams) pijnlijke dood.

De Beloofde Messias^{as} zei:

“God, De Almachtige, heeft mij een gelofte gedaan betreffende een vijand van God en van de Profeet^{sa}, die grove en beledigende taal gebruikt tegen de Heilige Profeet^{sa} en wiens naam Lekh Ram is. God, De Almachtige, heeft mijn gebed verhoord en als antwoord op mijn vervloeking over hem, mij de blijde tijd gegeven dat hij (Lekh Ram) binnen zes jaar zal sterven. Dit is een Teken voor degenen die op zoek zijn naar de Ware godsdienst.”

Dit is exact wat er gebeurde en Lekh Ram stierf een zeer pijnlijke dood.

Toon de voortreffelijkheden van de persoonlijkheid en het nobele karakter van de Heilige Profeet^{sa} aan de gehele wereld

De Beloofde Messias^{as} heeft ons manieren onderwezen om degenen die onjuist handelen, te wijzen op de verdiensten van de Heilige Profeet^{sa}, zodat de wereld zich bewust wordt van de mooie en verlichtende aspecten van de Profeet, welke nog onbekend zijn voor de wereld. Bid tot God dat Hij hen verre van onfatsoenlijkheden houdt of dat Hij hen daarvoor straft. Allah heeft Zijn eigen manieren van Bestrafing en Hij weet als beste hoe Hij iemand moet straffen.

Later, ten tijde van het tweede Khilafat, werd een buitengewoon vulgair boek, genaamd “Rangila Rasul” uitgebracht en publiceerde het tijdschrift “Wartaman” een ordinair artikel dat de gehele Moslimgemeenschap van India shockeerde.

Er heerste grote onrust onder de Moslims en zij reageerden zeer opstandig.

Tijdens deze gebeurtenis sprak Hazrat Khalifatul-Masih II^{ra}, de Moslims toe, en zei:

“O broeders, met oprecht medeleven wil ik nogmaals herhalen dat degene die begint met vechten niet moedig is. Zo iemand is een lafaard, omdat hij zichzelf laat overwinnen door zijn eigen “Ik”. Volgens de Hadith is een ware dappere persoon diegene die zijn eigen boosheid onderdrukt. Dapper is hij, die vastberaden is in zijn besluit en niet opgeeft tot hij zijn taak heeft vervuld.”

Hij zei verder: “Doe een drievoudige belofte; voor de ontwikkeling van de Islam dient men allereerst Godvrezend te zijn en de godsdienst niet lichtzinnig op te vatten, dus hervorm eerst jezelf. Ten tweede, motiveer jezelf om de boodschap van de Islam te verspreiden. De leerstellingen van de Islam moet iedereen op deze wereld bereiken. De kwaliteiten van de Heilige Profeet^{sa}, zijn deugdzaamheid en het voorbeeldig voorkomen van de Heilige Profeet^{sa} moet bekend worden. Ten derde, probeer uw best te doen om de Moslims te behoeden voor sociale en economische afhankelijkheid.”

Dit is nu een verantwoordelijkheid van elke Moslim, niet alleen het gewone volk, maar ook van alle leiders. U zult zien, dat ondanks het feit dat zij onafhankelijk zijn, de Moslimlanden die onafhankelijk genoemd worden, te maken hebben met sociale en economische afhankelijkheid. Zij zijn overgeleverd aan de genade van het Westen en zijn geneigd om hen te imiteren. In plaats van zelfstandig te zijn, leunen zij des te meer op hen. Dit is dan ook de reden dat zij (het

Westen) telkens weer met de gevoelens van de Moslims spelen.

De tweede Khalifah initieerde ook de traditie om bijeenkomsten te houden over het leven en het nobele karakter van de Heilige Profeet^{sa}. Dit zijn de manieren om ons ongenoe-gen te uiten in plaats van vandalisme te begaan en wanorde te scheppen. Tijdens zijn toespraak gericht aan alle Moslims, was het op de eerste plaats voornamelijk de Ahmadies die hij op deze punten aansprak.

Sommige slechte gewoonten van deze (westerse) landen sluipen ongemerkt onze (Islamitische) gezinnen binnen. En ik wil hierbij opmerken dat ook Ahmadi gezinnen hiertoe behoren. Adopteer het goede van hun cultuur, maar wat verkeerd is moeten we vermijden. In plaats van overgaan tot vandalisme, is dit de manier waarop wij zouden moeten reageren. Onze aandacht zou voornamelijk gericht moeten zijn op zelfreflectie: analyseer onze eigen daden: hoe Godvrezend zijn wij, hoeveel aandacht geven wij aan ons gebed, in hoeverre volgen wij onze religieuze leerstellingen en in hoeverre doen wij ons best om de boodschap van God, de Almachtige, te verspreiden onder de mensen!

Later, ten tijde van de vierde Khalifah, schreef Salman Rushdi een zeer beledigend boek. Hazrat Khalifatul-Masih IV^{rh} besteedde hier toen meerdere vrijdagspreken aan en liet hier een boek over schrijven. Zoals ik al eerder aangaf, zijn deze onfatsoenlijkheden sindsdien door blijven gaan. Begin vorig jaar werd een soortgelijk artikel gepubliceerd over het leven van de Heilige Profeet^{sa}. Ik attendeerde de gehele Gemeenschap erop en adviseerde hen om artikelen en brieven te schrijven en onze contacten uit te breiden teneinde de deug-

den en eigenschappen van de Heilige Profeet^{sa} te verwoorden. Dit is een zaak welke vereist dat de voortreffelijke eigenschappen van het leven van de Heilige Profeet^{sa} aan de wereld kenbaar worden gemaakt en dit zal nooit bereikt worden door middel van wanorde en chaos. Om die reden is het zaak dat alle Ahmadies in de wereld, ongeacht hun sociale achtergrond, andere geschoolde en verstandige Moslims ertoe overhalen om op een vreedzame wijze te reageren, door hierover op grote schaal te communiceren en te schrijven. Op deze manier zal rechtvaardigheid in elk land en in alle lagen van de maatschappij gevestigd kunnen worden, en mocht er daarna nog iemand hiertegen ingaan, dan zal zijn lot in de handen van God liggen.

God, de Almachtige, heeft de Heilige Profeet^{sa} als een manifestatie van Zijn Genade voor de gehele mensheid gezonden, zoals Hij zelf zegt:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

*En Wij hebben u (Mohammed) slechts als genade voor de werelden gezonden*⁵

Een grootheid zoals hij, de schenker van genade, (zo'n gelijke) heeft nooit eerder bestaan en zal ook later nooit bestaan. Voorzeker, zijn gezegende voorbeeld zal voor altijd blijven bestaan en elke Moslim moet proberen om dit te volgen. Hiervoor ligt de grootste verantwoordelijkheid bij een Ahmadi; dit is ons toebedeeld. Hoe dan ook, de Heilige Profeet^{sa} was een teken van genade voor de gehele mensheid. Desondanks schilderen de huidige mensen hem af op de

⁵ Sūrah Al-Anbiyā', 21:108

meest afschuwelijk denkbare wijze. Wij moeten de wereld over het gezegende, liefdevolle en barmhartige karakter van de Heilige Profeet^{sa} vertellen. Het is vanzelfsprekend dat, om dit te bereiken, de Moslims hun houding moeten veranderen. Er kan absoluut geen sprake zijn van terrorisme of vijandigheden, omdat de Heilige Profeet^{sa} zelf altijd oorlogen probeerde te vermijden, tot op het moment dat hij in Medina aankwam en in een oorlog werd betrokken. Pas na Gods toestemming werd er toen een oorlog uit zelfverdediging gevoerd. Desondanks was de volgende Goddelijke Openbaring van toepassing:

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

*En strijdt voor de zaak van Allah tegen degenen die tegen u strijden, maar overschrijdt de grens niet. Voorzeker, Allah heeft de overtreders niet lief.*⁶

Zonder twijfel was de Heilige Profeet^{sa} de grootste volgeling van de Sharia (=Islamitische wetgeving) welke aan hem geopenbaard werd. Het is daarom uiterst wreed om lasterlijke ideeën over hem te uiten.

De onmiddellijke reactie van de Ahmadiyya Muslim Gemeenschap naar aanleiding van de publicatie van de spotprenten

Naar aanleiding van de publicatie van de spotprenten voelden andere Moslimgroeperingen zich geroepen tot het houden van protestmarsen, te gaan plunderen en vernielingen

⁶ Sūrah Al-Baqarah, 2:191

aan te richten, en dat was ook precies wat zij deden. De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap reageerde hierop direct op een manier zoals deze had moeten zijn. De Ahmadies zochten direct de publiciteit via de media.

Het gaat hier niet om iets wat in februari 2006 heeft plaatsgevonden, maar in afgelopen september 2012. Wat was onze reactie nadat het onheil was gesticht? Zoals ik al zei, vond dit voorval plaats in september of misschien begin oktober en onze missionaris aldaar schreef een uitvoerig artikel naar de uitgever van de spotprenten, waarin bezwaar werd gemaakt tegen de publicatie. Hierin werden de leerstellingen van de Beloofde Messias^{as} uiteengezet en hun verteld dat dit de wijze is waarop wij onze bezwaren kenbaar maken. Wij zullen geen betogingen houden, maar de strijd met behulp van de pen (Jihad van de pen) aangaan en wij zullen middels publicaties ons ongenoegen uiten over de gepubliceerde afbeeldingen. Er werd hun verteld dat, ondanks het recht van vrijheid van meningsuiting, dit niet betekent dat men de gevoelens van anderen mag kwetsen. Hoe dan ook, dit had een positieve reactie tot gevolg. Een ingezonden artikel werd door de krant gepubliceerd en had positieve reacties tot gevolg onder de Deense bevolking. Ook ons missiehuis ontving veel telefoontjes en brieven met positieve reacties over het artikel. Bovendien ontvingen wij van de voorzitter van de Vakbond voor de Journalistiek een uitnodiging voor een gesprek. Tijdens dit gesprek hebben wij uiteengezet dat ondanks het feit dat de wet vrijheid van meningsuiting toestaat, het niet betekent dat de geestelijke leiders en eerwaardigen van anderen vernederd mogen worden. Het is cruciaal om de gevoelens te respecteren van zowel Moslim als van Christenen die naast elkaar in de samenleving leven,

omdat er bij het ontbreken hiervan geen vrede zou kunnen bestaan.

Vervolgens werd hun verteld over de prachtige leerstellingen van de Heilige Profeet^{sa}, zijn voorbeeldige karakter, zijn hoge morele waarden en beleefdheid, zijn mededogen voor de mensheid en de schepselen van God en dat hij de personificatie was van liefde en mededogen. Nadat hiervan enkele voorbeelden uit het leven van de Heilige Profeet^{sa} waren voorgedragen, werd hun de vraag gesteld hoe het mogelijk was dat men van zo'n persoon, met zo'n mooie leer en zulk een voorbeeldig gedrag, dergelijke karikaturen kon maken? De uiteenzetting en toelichting door onze missionaris werden zeer gewaardeerd. Eén van de cartoonisten verklaarde openlijk dat hij dergelijke afbeeldingen nooit zou hebben gemaakt als zo'n dergelijke bijeenkomst eerder had plaatsgevonden. Hij maakte nu pas kennis met de leerstellingen van de Islam. Iedereen was het erover eens dat de dialoog moet worden voortgezet. De tekst van het persbericht dat de voorzitter van de vakbond had opgesteld, werd aan iedereen voorgelezen. Er heeft een geslaagd tv-interview plaatsgevonden en er was ook een ontmoeting met een minister van het Deense kabinet. Hoe dan ook, de Gemeenschap blijft zich hiervoor inzetten. Soortgelijke activiteiten vonden ook plaats in andere landen en in ieder geval werd er zeer veel werk verzet waar soortgelijke voorvallen zich voordeden. De basis voor deze spotprenten vormt het boek "The Life of the Prophet and Quran", geschreven door een Deense schrijver dat momenteel verkrijgbaar is in de winkel. De schrijver van het boek had het grote publiek gevraagd om foto's van de Heilige Profeet^{sa}. Verscheidene foto's werden anoniem opgestuurd uit vrees voor de reacties van de moslims. Hieruit concluderend kan men stellen dat het boek de

oorzaak is van het hele voorval, terwijl in het geval van het dagblad ook de spotprenten een rol speelden. De Gemeenschap moet zich blijven inzetten om ook hierop te reageren, waar ter wereld dan ook. Als na het lezen van het boek iets verwerpelijks wordt gevonden, dan moet men dit aanpakken en alle vragen die naar aanleiding hiervan gesteld worden, beantwoorden. In Denemarken had men ook het gevoel dat sommige Moslims andere spotprenten lieten zien, dan die welke waren gepubliceerd om op die manier de Moslims te provoceren. Er is echter geen bewijs of dit nu wel of niet waar is. Echter, door onze snelle reactie is er wat meer besef gekweekt. Ondanks dat dit voorval drie maanden geleden had plaatsgevonden en wij daar direct op hadden gereageerd, is het nu pas bij de mensen bekend geworden. Zoals ik al eerder heb gezegd, is het noodzakelijk om alle aspecten uit het gezegende leven van de Heilige Profeet^{sa} te presenteren en in elk land te verspreiden. Meer in het bijzonder is het onze verantwoordelijkheid om met bewijzen en argumenten elke misopvatting waarin de Islam een godsdienst van geweld wordt genoemd, uit de weg te ruimen. Ik heb ook al eerder het advies gegeven om de dagbladen veelvuldig aan te schrijven. Ook boeken over het leven van de Heilige Profeet^{sa} kunnen naar zowel schrijvers als dagbladen verzonden worden.

Jonge Ahmadies moeten de journalistiek ingaan

Een ander advies voor de toekomst is dat de Gemeenschap een plan moet maken voor de geïnteresseerde jongeren onder ons, om deze zoveel mogelijk een opleiding in de journalistiek te laten volgen. Zodoende zullen wij ook onze invloed kunnen uitoefenen in de media, want dergelijke kwaadwillige activiteiten zullen ook in de toekomst nog van tijd tot tijd plaatsvinden. Op het moment dat de commu-

nicatie met de media volledig is gedekt, kunnen dergelijke activiteiten worden gestopt en een eind gemaakt worden aan deze ordinaire grofheden. Indien iemand hierna in zijn gedrag hardnekkig blijft volharden, dan zal diegene behoren tot degenen waarop Gods vloek niet alleen in deze wereld, maar ook in het Hiernamaals zal rusten. God, de Almachtige, zegt:

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَاعَدَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا

Betreffende hen, die Allah en Zijn boodschapper lastigvallen, Allah heeft hen in deze wereld en in het Hiernamaals vervloekt en een vernederende straf voor hen bereid.⁷

Dit gebod is nog steeds van toepassing. Onze Profeet^{sa} is een levende Profeet^{sa}, zijn leerstellingen zijn oneindig inspirerend, zijn Sharia (=wetgeving) is een oplossing voor alle problemen waar en wanneer dan ook, en door zijn voorbeeld te volgen, komt men dichterbij tot God. Om deze redenen is de pijn en het verdriet toegebracht aan degenen die in hem geloven, tot op de dag van vandaag, in elk opzicht oprecht. Allah is een Levende God en Hij houdt er degenen die slechte daden verrichten in de gaten.

Het is onze verantwoordelijkheid om de wereld te informeren. Wij moeten de wereld vertellen dat God, de Almachtige, zelfs vandaag de dag nog in staat is om degenen die pijn en verdriet veroorzaken, te straffen. Daarom, stop met het beledigen van God en Zijn Profeet^{sa}. Desondanks moeten wij, terwijl wij de leerstellingen van de Islam en het nobele karakter van de Heilige Profeet^{sa} aan de wereld presenteren,

⁷ Sūrah Al-Aḥzāb, 33:58

onze eigen daden verbeteren. Het zullen alleen onze daden zijn, die de belangrijkste rol zullen spelen in het tot zwijgen brengen van de wereld.

Er wordt melding gemaakt van een voorval waarbij een moslimgeleerde beschuldigd wordt van huichelarij omdat zijn daden (i.e. het ophitsen van Moslims) in strijd zouden zijn met wat hij zegt. Misschien is dit wel zo. Ik heb het verslag zelf niet gelezen. Echter, wij, als Ahmadies, moeten in de praktijk uitdragen waarin wij geloven en onze woorden moeten in overeenstemming zijn met onze daden.

**Het respect voor de Heilige Profeet^{sa} zal nooit
verworven kunnen worden door het in brand steken
van vlaggen of door vandalisme**

Ik zeg dit tegen een ieder die Moslim is, of hij nu Ahmadi, Shia of Sunni is of tot een andere sekte binnen de Islam behoort: wanneer de Heilige Profeet^{sa} als persoon wordt aangevallen, is het beter om hen erop te wijzen hun daden te verbeteren dan, in plaats daarvan, kortstondige emoties te tonen, vlaggen in brand te steken, vernielingen aan te richten en ambassades in brand te steken. Geef de ander geen reden om met een verwijtende vinger naar ons te wijzen. Denken zij nu echt dat door brandstichting en vernieling het respect voor de Heilige Profeet^{sa} en zijn ware nobele karakter recht wordt gedaan? God verhoede het! En dat het verbranden van vlaggen en het in brand steken van ambassadegebouwen hun manier van vergelding moet zijn? NEE! Wij zijn de volgelingen van de Heilige Profeet^{sa}, die was gekomen om oorlogen te beëindigen, hij was de Vertegenwoordiger van Liefde en de Prins van Vrede. Dus, in plaats een gewelddad-

dige reactie, is het belangrijk om de prachtige leer van de Heilige Profeet^{sa} aan de wereld te presenteren.

Moge Allah deze Moslims verstand en begrip geven. Hoe het ook zij, ik zeg tegen alle Ahmadies dat deze mensen onwetend zijn, en niemand weet of zij ooit tot bezinning zullen komen. Als reactie op de publicatie van de provocerende spotprenten moet ieder kind, elke ouderling, elke man en elke vrouw onder ons een vuur laten ontbranden dat nooit meer zal doven. Maar niet zomaar een vuur om vlaggen of andermans eigendommen te verbranden en dat na een paar minuten of een paar uur alweer gedoofd is of zoals een foto uit Pakistan waarop wordt getoond hoe men vol enthousiasme een vuur heeft gesticht alsof zij een enorme prestatie hebben verricht – dit vuur zal echter al na vijf minuten gedoofd zijn! Het (geestelijke) vuur dat wij moeten laten ontbranden, moet er een zijn dat altijd zal blijven branden, en dat is het vuur van liefde en toewijding voor de Heilige Profeet^{sa}, het vuur waarmee al zijn gezegende eigenschappen wordt aangewakkerd en getoond aan de gehele wereld. Als dit vuur eenmaal is ontbrand, zal het altijd blijven branden. Onze gebeden moeten zijn als ware het een vuur waarvan de vlammen tot ver in de hemel zullen reiken!

Zet uw verdriet om in smeekgebeden waarin de Heilige Profeet^{sa} wordt geprezen, opdat de zegeningen overvloedig over hem mogen nederdalen.

Dit is het vuur dat elke Ahmadi in zijn hart moet laten ontbranden en dat onze pijn en verdriet zal omvormen tot gebeden. Nog altijd geldt hiervoor dat de Heilige Profeet^{sa} onze bemiddelaar moet zijn. Voor de acceptatie van onze gebeden, om de liefde van God te ontvangen, om de verleidingen

in deze wereld te weerstaan, om onszelf te beschermen tegen de invloeden van de schadelijke activiteiten welke nu plaatsvinden, om de liefde voor de Heilige Profeet^{sa} in onze harten levend te houden en voor al het goede in ons leven in deze wereld en in het Hiernamaals, moeten wij veelvuldig smeekgebeden verrichten ten gunste van de Heilige Profeet^{sa}, opdat de zegeningen overvloedig over hem moge nederdalen. Dit is voorzeker wat overvloedig moeten doen. Om onszelf in deze onrustige tijden ondergedompeld te houden in de liefde van de Heilige Profeet^{sa} en ervoor te zorgen dat onze volgende generatie standvastig blijft in de Islam en Ahmadiyyat, behoort elke Ahmadi volledig trouw te blijven aan het gebod:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

Allah en Zijn engelen zenden zegeningen over de Profeet. O, gij die gelooft, zendt zegeningen over hem en wens hem vrede met alle eerbied toe.⁸⁹

Het kwetsen van de gevoelens van anderen is geen democratie noch vrijheid van meningsuiting

Hudur heeft de westerse wereld gewaarschuwd voor het gevaar van het spelen met de gevoelens van anderen en hierbij aangegeven dat dergelijk gedrag uiteindelijk kan resulteren in Goddelijke bestraffing. Hij zegt hierover:

⁸ Sūrah Al-Aḥzāb, 33:57

⁹ Vrijdagspreek, gehouden op 10 februari 2006, Baitul-Futūḥ moskee Londen, uit Uswa-e-Rasūl aur Khākon kī Ḥaqīqat, tweede editie, blz. 9-20.

“Wij zeggen tegen de wereld dat elke vorm van minachting van heilige personen van welke godsdienst dan ook, op geen enkele wijze een vorm van vrijheid vertegenwoordigt. Jullie pretenderen vertegenwoordigers te zijn van democratie en vrijheid van meningsuiting, maar het spelen met en het kwetsen van gevoelens van anderen is geen democratie noch vrijheid van meningsuiting. Voor alles bestaat er een grens en gelden er gedragscodes. Zoals er voor elke beroepsgroep gedragscodes bestaat, zijn deze er ook voor de journalistiek. Hetzelfde geldt ook voor overheden. Zij hebben ook hun wetten en regels. Vrijheid van meningsuiting betekent zeer zeker niet het kwetsen van andermans gevoelens. Als dit de vrijheid is waar het Westen erg trots op is, dan zal deze vrijheid niet tot vooruitgang leiden, echter eerder tot verval.

**Aanhoudende activiteiten om de Heilige Profeet^{sa} te
beledigen, zullen uiteindelijk de woede
van God veroorzaken**

In het Westen wordt de godsdienst in rap tempo verlaten en worden in naam van de vrijheid op elk vlak alle morele normen en waarden tenietgedaan. Men is zich er niet van bewust dat men hierdoor bezig is hun eigen ondergang te veroorzaken. Nog niet zo lang geleden begon een Italiaanse minister met een nieuwe vorm van wangedrag door de beledigende spotprenten te laten afdrukken op T-shirts en deze te dragen. Daarnaast nodigde hij anderen uit om hetzelfde te doen en hij zei dat de T-shirts via hem te verkrijgen zijn en er wordt gezegd dat ze ook daadwerkelijk verkocht worden. Hiermee zeggen zij dat dit het verdiende loon voor de Moslims is. Deze mensen moeten begrijpen dat, ongeacht de vraag of de Moslims dit verdienen of niet, zij met dergelijke on gepastheden zeer zeker de toorn van

God over zich afroepen. Wat in het verleden in dwaasheid is begaan, is gebeurd. Echter, om halsstarrig door te blijven gaan met dit gedrag en volhouden dat wat zij doen, gerechtvaardigd is, zal zeker leiden tot de Toorn van God.

Hoe zouden Ahmadies met zulke omstandigheden moeten omgaan?

Hoe dan ook, zoals ik al heb gezegd, is de rest van de Moslims verantwoordelijk voor hun eigen daden. Het is echter de verantwoordelijkheid van een Ahmadi om anderen te adviseren en te waarschuwen voor de Toorn van God. Zoals ik al eerder zei: Laat de wereld een positief beeld van de Heilige Profeet^{sa} zien, richt uzelf tot God, de Almachtige, en bid voor Zijn Hulp. God heeft de kracht om vanuit Zijn eigen eergevoel en uit respect voor Zijn dierbaren, degenen die aan hun eigen ondergang werken streng te straffen. Hij is de Meester over alle machten en wordt daarin niet gehinderd door menselijke wetten. Hij heeft de macht over alles, en als Zijn straf komt, dan zal het menselijke brein deze omvang niet kunnen bevatten en zal er niemand zijn die deze kan ontvluchten.

Gezien het gedrag van bepaalde groeperingen en bepaalde landen in het Westen, zouden de Ahmadies zich meer tot God moeten wenden. De Messias van God heeft niet alleen Europa gewaarschuwd, maar ook Amerika. De aardbevingen, overstromingen en de rampen die plaatsvinden op deze wereld beperken zich niet alleen tot Azië. Amerika heeft hier ook al mee te maken gehad. Derhalve Europa, ook U bent niet veilig. Toon daarom wat Godvrezendheid en tart Gods Eerbiedwaardigheid niet! Ik wil hieraan toevoegen dat ook de Moslimlanden of degenen die zich Moslims noemen, hun houding moeten veranderen. Leer uzelf manieren aan om de

hoge positie en het voorbeeldige karakter van de Heilige Profeet^{sa} aan de gehele wereld kenbaar te maken. Dit is dan de enige juiste manier van reageren zoals een gelovige behoort te doen.

Prachtige leerstellingen van de Islam met betrekking tot de rechtvaardige behandeling van niet-Moslims

Om de voortreffelijke leerstellingen van de Islam met betrekking tot de behandeling van niet-Moslims en de vrijheid van meningsuiting toe te lichten, heeft Zijne Heiligheid, Hazrat Mirza Masroor Ahmad, Khalifatul-Masih V (moge God hem bijstaan) het volgende hierover gezegd:

“In de Heilige Koran wordt herhaaldelijk gesproken over de prachtige leerstellingen die zijn opgesteld ten aanzien van de rechtvaardige behandeling van niet-Moslims, de bescherming van hun rechten, eerlijkheid en rechtvaardigheid tegenover hen, vrijheid van godsdienst, geen dwang in de godsdienst, enzovoorts. Veel van deze leerstellingen bevatten richtlijnen voor zowel Moslims als niet-Moslims. In sommige gevallen is zelfs het vechten toegestaan. Dit is het geval wanneer het de vijand is die begint (met vechten), verbonden schendt, extreem onrechtvaardig handelt of gewelddadig onderdrukt. Zelfs in zulke omstandigheden heeft, behalve de rechtmatige regering, geen enkele groepering of politieke partij toestemming het recht in eigen hand te nemen en te bepalen hoe een eind gemaakt dient te worden aan onderdrukking. Geen enkele Jihadistische organisatie heeft het recht om naar voren te treden en deze taak op zich te nemen”.

**Voorbeeldig gedrag van de Heilige Profeet^{sa}
vergeleken met de buitensporigheden en tirannieën van
de ongelovigen in Makkah en de vijanden van de Islam**

In de tijd van de Heilige Profeet^{sa} onstonden er dusdanige omstandigheden dat het de Moslims niets anders restte dan terug te vechten ter verdediging. Daarentegen hebben, zoals ik al eerder aangaf, de hedendaagse Jihadistische organisaties met hun militante slogans en daden, zonder enig gegronde reden en rechtmatig gezag, anderen de gelegenheid en de moed gegeven om op een brutale en schaamteloze wijze onzinnige lasterlijke beschuldigingen te uiten tegen de Heilige Profeet^{sa}, en zij blijven hiermee doorgaan. Terwijl de Heilige Profeet^{sa} juist de belichaming was van mededogen, een wel-doener voor de mensheid en een groot verdediger van mensenrechten. En die geen enkele kans voorbij liet gaan om ook zijn vijanden van dienst te zijn, zelfs als ze verward waren in een gevecht. Elke stap in zijn leven, al zijn daden, in feite elk moment van zijn leven is een getuigenis van het feit dat hij de belichaming was van mededogen. Een mededogen zo intens dat het ieder ander overtreft voor wat betreft het vervullen van de behoeften aan mededogen en vriendelijkheid. Hij handelde op deze wijze in vreedstijd, ten tijde van oorlogen, thuis en buitenshuis gedurende zijn dagelijkse bezigheden en bij het onderhouden van verbonden met andere godsdienstige groeperingen. Hij stelde hoge normen vast ten aanzien van vrijheid van meningsuiting, vrijheid van denken, vrijheid van godsdienst en tolerantie. Toen hij als grote overwinnaar Mekka binnentrad, verleende hij gratie aan het overwonnen volk en gaf hun volledige vrijheid van godsdienst. Aldus stelde hij een voortreffelijk voorbeeld van het Qura-

nische vers (gebed): لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ Er is geen dwang in godsdienst¹⁰.

Godsdienst is een persoonlijke zaak. Zijn enige wens was dat zij de ware godsdienst accepteerden om zodoende hun levens te beteren in deze wereld alsook in het Hiernamaals en vergiffenis te vragen voor henzelf. Evenwel, er is geen enkele dwang. Het leven van de Profeet^{sa} is vol voorbeelden van tolerantie, vrijheid van godsdienst en meningsuiting. Enkele daarvan zal ik hier nu aan u presenteren.

De ontberingen en ellende in Mekka gedurende de dertien jaren nadat hij aanspraak maakte op zijn Profeetschap is bij een ieder bekend. De Profeet^{sa} en zijn metgezellen hebben zware ontberingen en martelingen ondergaan. Zo werden zij midden op de dag in het bloedhete zand gelegd terwijl hete stenen op hun borst werden gelegd. Zij werden geïnsulteerd. Vrouwen stierven een marteldood terwijl zij werden geïnsulteerd. Persoonlijk onderging de Profeet^{sa} ook veel martelingen. Soms werden de ingewanden van een kameel op zijn rug geplaatst terwijl hij neergeknield in gebed lag, waardoor het voor hem onmogelijk werd om op te staan. Tijdens zijn bezoek aan Ṭā'if werd hij door kinderen met stenen beïnsulteerd en werd hij uitgescholden. De ouderlingen bleven hun hierin aanmoedigen. Hij raakte zo ernstig gewond dat het bloed van zijn hoofd droop en zijn schoenen zich met zijn bloed vulden. Een ander voorbeeld is het voorval van Sha'be-Abi Talib, waarbij de Heilige Profeet^{sa}, zijn familie en zijn volgelingen jarenlang belegerd werden. Zij hadden niets te eten en te drinken en de kinderen waren uitgehongerd. Eens voelde een metgezel 's nachts iets zachts onder zijn

¹⁰ Sūrah Al-Baqarah, 2:257

voetzool, raapte het op en stak het in zijn mond, zich verbeeldend dat het eetbaar was. Zo wanhopig was de situatie om voedsel. Uiteindelijk hebben deze omstandigheden geleid tot de migratie naar Medina; echter, de vijand liet hen zelfs in Medina niet met rust en viel de stad binnen. Zij probeerden de Joden in Medina tegen hem op te zetten. Onder de zonet beschreven omstandigheden zal een slachtoffer, wanneer hij ten tijde van een oorlog de kans krijgt om zich te wreken, proberen onderdrukking te vergelden met onderdrukking. Er wordt gezegd dat in oorlogstijd alles geoorloofd is, maar onze Profeet^{sa} toonde zelfs in deze omstandigheden zijn hoge normen van mededogen en genade. Er was slechts een korte tijd verstreken sinds zij de aanhoudende vervolging in Mekka waren ontvlucht en de herinneringen hieraan waren nog vers. De Heilige Profeet^{sa} hechtte meer belang aan de pijn en het verdriet van zijn volgelingen, dan aan zijn eigen pijn, maar desondanks overtrad hij geen van de Islamitische regels en voorschriften. Hij handelde nooit in strijd met zijn aangeboren hoge morele waarden welke zijn leerstellingen hebben gevormd. U zult wel hebben opgemerkt hoe ver sommige Westerse landen gaan in de behandeling van diegenen met wie ze hedentendage in staat van oorlog zijn en vergelijk dit met het gezegende voorbeeld van de Heilige Profeet^{sa}. Hierover wordt in de geschiedenis het volgende voorval vermeld:

Tijdens de Slag van Badr was de plek waar de Moslims gelegerd waren niet erg gunstig. Hubab bin Mundhar vroeg aan de Heilige Profeet^{sa} of ze die plek gekozen hadden onder Goddelijke Bevel of dat hij deze had gekozen vanuit een strategisch oogpunt. De Heilige Profeet^{sa} antwoordde dat hij de plek zelf had gekozen vanwege zijn hoogte en dacht dat het daardoor strategisch een goede plek zou zijn. Er werd

hem voorgelegd dat het geen goede plaats was en dat zij in de richting van de waterbron moesten trekken, deze moesten innemen en daar een waterbekken aanleggen zodat zij wel over water zouden beschikken en de vijand niet. De Heilige Profeet^{sa} accepteerde het voorstel en zij verhuisden naar de nieuwe plek en sloegen daar hun kamp op. Na verloop van tijd kwamen enkele mensen van de Quraish langs om water te drinken. De metgezellen van de Profeet^{sa} probeerden hen tegen te houden. Echter, de Heilige Profeet^{sa} weerhield zijn metgezellen hiervan en zei: “Laat hun het water nemen”.¹¹

Dit was het niveau van het verheven karakter van de Heilige Profeet^{sa}, zelfs voor wat betreft zijn omgang met zijn vijanden, die kort daarvoor de doorvoer van eten en drinken voor de kinderen van de Moslims hadden geboycot. Zonder hier rekening mee te houden heeft hij de soldaten, die tot de vijand behoorden, toegestaan om gebruik te maken van de waterbron die in het beheer van de Moslims was. Hen tegenhouden zou beneden het niveau van menselijke normen en waarden zijn.

De Islam is niet verspreid met het zwaard.

Integendeel, deze verspreidt zich door het tonen van goed moreel gedrag en door de Islamitische leer van vrijheid van meningsuiting en geloofsovertuiging

Het grootste bezwaar tegen de Islam is dat deze “met het zwaard” verspreid is. De mensen die voor het water kwamen, hadden onder druk gezet kunnen worden om onder bepaalde voorwaarden gebruik te mogen maken van het water. De ongelovigen hadden op die manier vele oorlogen

¹¹ As-Sīratun-Nabawīyahlibn-e-Hishām, vol. 2, blz. 284, Ghazwatu-Badril-Kubrā, Mashwaratul-Ḥubāb ‘Alar-Rasūl

uitgevochten. Dit was echter niet wat de Heilige Profeet^{sa} deed. Er kan hierover gezegd worden dat hij dat alleen deed om een gevecht te vermijden omdat de Moslims zich in een zwakkere positie bevonden. Echter, dit was niet het geval. De bloeddorstige neigingen van de ongelovigen van Mekka tegenover de Moslims waren algemeen bekend onder de Moslims en daarom had dan ook niemand hierover enige ijdele hoop en had de Heilige Profeet^{sa} in het bijzonder, hier geen enkele illusie over. Hij handelde zo omdat hij de belichaming was van mededogen en vriendelijkheid. Hij hield de menselijke normen hoog in ere omdat hij de waarachtige was die met de leerstelling kwam om deze normen naar waarde te schatten.

De verheven positie van de Heilige Profeet^{sa} ten aanzien van rechtvaardigheid en vrijheid van meningsuiting

Er is een voorval bekend over een vijand van de Islam die tot de doodstraf was veroordeeld. De Heilige Profeet^{sa} verleende hem niet alleen gratie, maar gaf hem ook de vrijheid om zijn eigen godsdienst te belijden gedurende zijn verblijf onder de Moslims. Het verhaal gaat als volgt:

Ikramah, zoon van Abu Jahl, was al zijn gehele leven in gevecht met de Heilige Profeet^{sa}. Ten tijde van de heroovering van Mekka, ondanks het feit dat er een algeheel staakt-het-vuren van kracht was, viel hij enkele troepen aan en richtte een bloedbad aan in de Ka'bah. Vanwege deze oorlogsmisdaad werd hij ter dood veroordeeld. Omdat niemand zich na de overwinning op Mekka tegen de Moslims durfde te verzetten, vluchtte hij uit lijfsbehoud naar Jemen. Zijn vrouw ging naar de Heilige Profeet^{sa} en vroeg om vergiffenis voor hem, waarop de Heilige Profeet^{sa} hem welwillend gratie verleende. Vervolgens reisde de vrouw haar man achterna

teneinde hem terug te halen. Ikramah kon niet geloven dat hem gratie was verleend, ondanks het feit dat hij schuldig was aan vele misdaden, hij vele Moslims had gedood en tot op het laatste moment bleef doorvechten. Hoe kon hij nu vergeven worden? Hoe dan ook, zijn vrouw wist hem over te halen om met haar terug te keren. Toen Ikramah voor de Heilige Profeet^{sa} verscheen, wilde hij nogmaals bevestigd krijgen dat hem gratie was verleend. Bij zijn binnenkomst maakte de Heilige Profeet^{sa} een uitzonderlijk gebaar van goede wil en stond op uit respect voor de leider van de vijand. Antwoordend op zijn vraag zei de Heilige Profeet^{sa} tegen Ikramah dat hij inderdaad vergeven was.¹²

Ikramah vroeg zich desondanks af of hij daadwerkelijk vergeven was, ook terwijl hij zijn eigen geloof aanhield, de Islam niet aanvaardde en vasthield aan zijn standpunt betreffende afgoderij. De bevestiging hiervan door de Profeet^{sa} ontroerde Ikramah zodanig dat hij uitriep: “O Mohammed! Voorzeker, u bent verdraagzaam, barmhartig en menslievend voor uw naasten.” Na deze ervaring van uitzonderlijke hoffelijkheid en vriendelijkheid van de Heilige Profeet^{sa} bekeerde Ikramah zich tot de Islam.”

Dit is de wijze waarop de Islam zich heeft verspreid, door het tonen van uitmuntende omgangsvormen en vrijheid van meningsuiting en geloof. Deze wijze van gedrag en vrijheid van geloof had een persoon als Ikramah in een oogwenk volkomen overdonderd. De Heilige Profeet^{sa} stond het zelfs toe dat de krijgsgevangenen en slaven hun vrijheid van geloof konden blijven uitoefenen, met als argument dat de

¹² Muatṭā Imām Mālik, Kitābun-Nikāh, Nikāḥul-Mushik idhā Aslamat zaujatuhu qablahu

verspreiding van de Islam in overeenstemming was met het Goddelijke bevel om de leerstellingen van de Islam te verkondigen aan diegenen die deze nog niet kenden. Het doel hierachter was om de mensen nader tot God te brengen en uit mededogen voor anderen.

Een voorval over één van deze krijgsgevangenen gaat als volgt: Sa'id bin Abi Sa'id vertelt dat hij Hazrat Abu Hurairah^{ra} heeft horen zeggen dat in de tijd dat de Heilige Profeet^{sa} een expeditie had gezonden naar Najad, er een man van de Banu Hanifah stam, genaamd Thumamah bin Athal, werd binnengebracht als krijgsgevangene. De metgezellen van de Profeet^{sa} bonden hem vast aan een pilaar van de moskee van de Heilige Profeet^{sa}. De Heilige Profeet^{sa} kwam naar hem toe en vroeg hem: "O Thumamah, wat is uw verklaring en wat denkt u dat er met u zal gebeuren?" Hij antwoordde: mijn verwachtingen zijn positief; als u mij laat doden, dan doodt u een moordenaar. Als u mij uw goede wil toont, dan zult u een persoon vinden die boven een ieder ander vriendelijkheid waardeert. Als u grondgebied of andere bezittingen wilt hebben, dan kunt u krijgen wat u maar verlangt. (Zijn volk was bereid om veel bezittingen in ruil voor hem te geven). De volgende dag kwam de Profeet^{sa} weer naar hem toe en vroeg Thumamah wat hij wenste. Thumamah antwoordde dat hij de vorige dag al reeds had gezegd dat indien hem genade werd geschonken hij een dienst zou bewijzen aan iemand die vriendelijkheid boven alles waardeert. De Heilige Profeet^{sa} liet hem daar achter. Op de derde dag kwam de Heilige Profeet^{sa} weer terug bij hem en vroeg aan Thumamah wederom wat zijn bedoelingen waren. Hij antwoordde dat hij al verteld had wat hij te zeggen had. De Heilige Profeet^{sa} gaf opdracht om Thumamah vrij te laten. Thumamah ging daarop naar de dichtstbijzijnde dadelboomgaard en nam daar

een bad. Vervolgens ging hij terug naar de moskee, reciteerde de Shahada en zei: “O Mohammed, bij God, het was uw gezicht waar ik in deze wereld de grootste hekel aan had, maar nu is het zo dat uw gezicht mij het meest dierbaar is. Bij God, het was uw godsdienst welke ik het meest haatte, maar nu is het zo dat de godsdienst die u bracht, mij het meest dierbaar is. Bij God, ik had de meeste afkeer van uw stad, maar nu is deze stad mij het dierbaarst. Uw ruiters hielden mij tegen toen ik de Umrah wilde verrichten. Wat zegt u daarvan? De Heilige Profeet^{sa} feliciteerde hem met zijn bekering tot de Islam en gaf hem de instructie om de Umrah te verrichten en zei dat Allah deze zou accepteren. Toen hij in Mekka arriveerde vroeg iemand aan hem of hij een Sabiaan was geworden. Hij antwoordde: ‘Nee, ik geloof nu dat Mohammed een Profeet van God is en ik zweer bij God dat vanaf nu geen enkele graankorrel vanuit Yamamah jullie zal bereiken.’¹³

In een andere overlevering staat dat hij was mishandeld of dat er een poging was gedaan om hem te mishandelen, waarop hij had gezegd dat er geen graan meer naar hen gebracht zou worden totdat de Heilige Profeet^{sa} hiervoor toestemming gaf. Het resultaat was dat hij terugging naar zijn volk en de export van graan naar Mekka stopzette. Als gevolg hiervan verslechterde de situatie in Mekka heel erg. Uiteindelijk ging Abu Sufyan naar de Heilige Profeet^{sa} met een dringend verzoek om mededogen te tonen aan zijn volk, omdat zij leden onder de hongersnood. De Heilige Profeet^{sa} zei op dat moment niet dat zij pas weer graan zouden krijgen als zij de Islam accepteerden. Integendeel, hij stuurde direct

¹³ Ṣaḥīḥ Bukhārī, Kitābul-Maghāzī, bābu wafd-e-banī Ḥanīfah wa ḥadīthu Thumāmah bin Athāl

een boodschap naar Thumamah dat deze per direct moest stoppen met het embargo omdat dit wreed was. De jongeren, ouderen en de zieken hadden voedsel nodig en zij moesten hierover kunnen beschikken.¹⁴

Wij zien hier, dat aan de krijgsgevangen Thumamah niet werd gevraagd om de Islam te accepteren omdat de Moslims hem in hun macht hadden. In plaats daarvan werd hij gedurende drie dagen goed behandeld en dit hoge niveau van respectvolle behandeling resulteerde uiteindelijk in de vrijlating van Thumamah. Daarnaast had Thumamah zelf ook ingezien dat hij zichzelf, zodra hij zou worden vrijgelaten, moest onderwerpen aan de Heilige Profeet^{sa}, omdat hij wist dat zijn wereldlijke en spirituele welzijn lag in de onderwerping aan de Heilige Profeet^{sa}. Op eenzelfde wijze heeft de Heilige Profeet^{sa} geen enkele druk uitgeoefend op een Joodse slaaf, alleen maar omdat hij deze in zijn macht had. De man was erg ziek geworden en toen de Heilige Profeet^{sa} zag dat hij in levensgevaar verkeerde, maakte hij zich zorgen dat hij niet op een juiste wijze heen zou gaan. De Heilige Profeet^{sa} was bezorgd dat hij deze wereld zou verlaten zonder de toediening van de laatste Sharia van God, zodat hij vergeven mocht worden door God. De Heilige Profeet ging bij hem op bezoek en vroeg hem op een liefdevolle wijze om de Islam te accepteren.

Hazrat Anas^{ra} vertelt hierover:

De Heilige Profeet^{sa} had een Joodse slaaf die ziek was geworden. De Heilige Profeet^{sa} ging naar hem toe en vroeg aan hem om de Islam te aanvaarden. In een andere overlevering

¹⁴ As-Sīratun-Nabawīyyah libn-e-Hishām, 'asru Thumāmah bin Athālul-Ḥanafī was-salāmah Khurūjuhu ilā Makkata wa qīṣṣatuhū ma' Quraish

staat dat hij [de Jood] zijn ouderlingen hierover raadpleegde. In ieder geval, of het nu na hun toestemming of uit eigen keuze was, uiteindelijk accepteerde hij de Islam.¹⁵

Zijn bekering was vrijwel zeker het resultaat van de liefdevolle en vriendelijke behandeling die deze jonge man als slaaf ontving. Hij moet zich zeker hebben gerealiseerd dat de Islam de ware godsdienst was en in de acceptatie hiervan de verlossing lag. Hij had zich nooit kunnen voorstellen dat iemand die de belichaming van genegenheid en liefde was zoals de Heilige Profeet^{sa}, ook maar iets kwaads voor hem in de zin zou hebben. Voorzeker, de Heilige Profeet^{sa} was de belichaming van de waarheid, riep altijd anderen op om alleen het goede te doen en adviseerde altijd wat het beste was om te doen. Dit was de vrijheid die hij had gevestigd en daar is op deze wereld geen enkel ander voorbeeld van.

De Heilige Profeet^{sa} gaf de voorkeur aan vrijheid van meningsuiting, vrijheid van geloof en persoonlijke vrijheid, zelfs vóór zijn aanspraak op het profeetschap en hij verafschuwde slavernij. Toen na zijn trouwen, Hazrat Khadija^{ra} hem al haar bezittingen en al haar slaven schonk, vroeg hij aan haar of hij met alles wat zij aan hem zou geven en tot zijn beschikking kwam naar eigen inzicht kon doen wat hij wilde. Zij antwoordde dat dit ook precies de reden was waarom zij dit alles aan hem gaf. Daarop zei hij dat hij de slaven zou bevrijden. Zij antwoordde hierop dat hij moest handelen zoals hijzelf wenste. Sinds zij alles aan hem had gegeven had zij er geen invloed meer op en was het nu zijn eigendom. Onmiddellijk daarop riep de Heilige Profeet^{sa} alle slaven van Hazrat Kha-

¹⁵ Ṣaḥīḥ Bukhārī, Kitābul-Janā'iz, bābu 'idhā aslamaṣ-Ṣabiyyu. Ḥadīth nr. 1356

dija^{ra} bij zich en vertelde hen dat zij vanaf dat mo-ment vrij waren. Daarnaast verdeelde hij ook een groot deel van de bezittingen onder de armen en behoeftigen.

Onder de bevrijde slaven was er één die Zaid genoemd werd. Het leek dat hij verstandiger was dan de rest van de slaven en ook intelligent. Hij realiseerde zich goed dat, ondanks dat hij door zijn vrijlating het stempel van slaaf kwijt was, hij voor zijn eigen welzijn altijd volledig onderworpen zou blijven aan de Heilige Profeet^{sa}.

Daarom zei hij: “Goed, u heeft mij mijn vrijheid geschonken, echter ik zal niet weggaan. Ik zal bij u blijven als uw dienaar.” Hij bleef bij de Heilige Profeet^{sa} en hun wederzijdse band van liefde en genegenheid werd alleen maar sterker. Zaid, die oorspronkelijk uit een welgestelde familie kwam, was als kind ontvoerd en verkocht door zijn ontvoerders. Na verscheidene keren doorverkocht te zijn, belandde hij uiteindelijk bij de Heilige Profeet^{sa}. Zijn ouders en andere familieleden waren nog altijd op zoek naar hem en kregen te horen dat hun zoon in Mekka was. Nadat zij in Mekka waren gearriveerd en achter zijn verblijfplaats kwamen, gingen zij naar de Heilige Profeet^{sa}. Zij boden hem zoveel kostbaarheden aan als hij maar wenste voor de vrijlating van hun zoon, zeggende dat zijn moeder zeer bedroefd was. De Heilige Profeet^{sa} vertelde hun dat hij Zaid al vrijgelaten had, hij volledig vrij was om te gaan en dat hij er absoluut geen geld voor wilde hebben. De familie vroeg daarop aan Zaid om met hen mee te gaan. Desondanks antwoordde hij: “Ik heb jullie nu ontmoet en dat is voldoende, zodra er zich een mogelijkheid zal voordoen zal ik ook mijn moeder ontmoeten, echter, nu kan ik niet met jullie mee. Ik ben nu een dienaar van de Heilige Profeet^{sa} en van enige scheiding is

geen enkele sprake. Ik hou meer van de Profeet^{sa} dan iemand van zijn ouders zou kunnen houden. Zaid's vader en zijn ooms smeekten hem om mee te gaan, maar hij weigerde. Toen de Heilige Profeet^{sa} de liefde van Zaid zag, zei hij: "Zaid was al een vrij man, maar vanaf vandaag is hij ook mijn zoon." Zaid's vader en ooms vertrokken daarop terug naar hun vaderland, terwijl Zaid voorgoed bij de Profeet^{sa} achterbleef.

Nadat hij het profetschap had aanvaard, werden de normen die de Heilige Profeet^{sa} aan vrijheid hechtte, verder uitgebreid. Behalve zijn aangeboren vrome aard, werd nu ook aan hem de richtlijnen van de Sharia geopenbaard die de slaven hun rechten gaf, en als iemand deze niet in acht kon nemen, dan moest hij zijn slaven vrijlaten.

In één van de overleveringen staat vermeld dat één van zijn metgezellen zijn slaaf mishandelde en dat de Heilige Profeet^{sa} dit toevallig zag. De Heilige Profeet^{sa} werd hierover erg boos. Hierop besloot de metgezel zijn slaaf vrij te laten. De Heilige Profeet^{sa} zei hierop dat hij de straf van God over zich zou hebben afgeroepen als hij de slaaf niet had vrijgelaten.¹⁶

Dit is wat vrijheid moet zijn!

Een voorbeeld van vrijheid van meningsuiting voor andersgelovigen is te vinden gedurende de periode van heerschappij van de Heilige Profeet^{sa} in Medina. In een overlevering vertelt Hazrat Abu Hurairah^{ra} dat twee mannen aan het redetwisten waren. De een was een Moslim en de ander een Jood. De Moslim zei: "Ik zweer in de naam van Hem Die Moham-

¹⁶ Ṣaḥīḥ Muslim, Kitābul-Īmān bābuṣuḥbatil-mamālīk, Ḥadīth no. 4308

med uit alle werelden uitverkoos en hem boven iedereen doet uitblinken.” Daarop zei de Jood: “Ik zweer in de naam van Hem Die Mozes deed uitblinken over alle werelden en hem daarom uitverkoos.” Hierop gaf de Moslim de Jood een klap. De Jood ging zich hierover beklagen bij de Heilige Profeet^{sa}. De Heilige Profeet^{sa} vroeg de Moslim wat er aan de hand was en zei vervolgens:

لَا تُخَيِّرُونِي عَلَى مُوسَى

*Geef mij geen voorkeur boven Mozes.*¹⁷

Aldus waren de hoge normen voor vrijheid, vrijheid van geloof en vrijheid van meningsuiting gedurende zijn heerschappij. Na de migratie naar Medina sloot de Heilige Profeet^{sa} een verdrag met de Joden en andere stammen om de vrede te handhaven. Vanwege het feit dat de Moslims in de meerderheid waren, of dit nu kwam door henzelf of omdat anderen, niet-Moslims, zich bij hen hadden aangesloten, kwam de macht in handen van de Heilige Profeet^{sa}. Dit betekende echter niet dat hierna geen rekening meer werd gehouden met de gevoelens van andersdenkenden. Alhoewel de Heilige Koran hem inderdaad boven alle andere profeten in rang had verheven, was het voor hem ontoelaatbaar dat er een strijd bestond over de positie van de profeten welke de onderlinge sfeer kon verzieken. Nadat hij de Jood had gehoord, wees hij alleen de Moslims terecht dat zij in hun meningsverschillen de profeten erbuiten moesten laten. Zijn standpunt was dat het juist en terecht was dat de Moslim van mening was dat hij de beste is boven alle andere profeten en dat God dit ook heeft verklaard. Desondanks was dit geen

¹⁷ Ṣaḥīḥ Bukhārī, Kitābul-Khuṣūmāt-bābu māyudhkaru fil-ashkhāṣwal-khaṣūmāt-e-bainal-muslim-e-wal-yahūdī

reden om de gevoelens van een ander in zijn rijk te kwetsen, alleen omdat deze iets over zijn Profeet had gezegd. Hij stond dit niet toe. Als iemand hem respecteerde, was het van belang om ook alle andere profeten te respecteren. Dit waren de hoge standaarden van rechtvaardigheid en vrijheid van meningsuiting, welke de Heilige Profeet^{sa} had gevestigd om de gevoelens van zowel de zijnen als die van anderen te beschermen. Er zijn zelfs momenten geweest dat de gevoelens van anderen de voorkeur kregen.

**Voorbeelden uit de praktijk over het gedrag van de
Heilige Profeet^{sa} met betrekking tot menselijke
waarden en religieuze verdraagzaamheid**

Er is nog een ander voorbeeld dat aantoonst hoezeer hij de menselijke normen en waarden van verdraagzaamheid heeft gevestigd. Abdur Rahman bin Abi Laila vertelt in zijn overlevering dat Sahl bin Hanif en Qais bin Sa'd op een plek zaten, Qadsia genaamd, toen er een uitvaartstoet voorbijkwam. Uit eerbied stonden zij beiden op. Toen hun werd verteld dat de rouwstoet van een niet-Moslim was, gaven zij het volgende antwoord:

Op een keer kwam er een rouwstoet langs de Heilige Profeet^{sa}, die toen uit respect opstond. Er werd hem verteld dat het de uitvaart van een Jood was. Hierop antwoordde de Heilige Profeet^{sa}:

أَلَيْسَتْ نَفْسًا

*Was hij dan geen mens?*¹⁸

¹⁸ Ṣaḥīḥ Bukhārī, Kitābul-Janā'iz, bābu man qāma-li-janāzat-e-yahūdī

Dit is het respect dat er hoort te zijn voor de godsdienst van anderen alsook voor de mensheid. Dergelijke handelswijzen en voorbeelden zorgen voor een klimaat van religieuze verdraagzaamheid.. Met het uitdragen van zulke handelswijzen creëert men respect voor elkaar en dit respect voor elkaar zorgt voor een klimaat van liefde en vrede. Dit in tegenstelling tot de handelingen van de huidige materialistische volkeren die niets anders doen dan het veroorzaken van een klimaat van haat.

Een andere overlevering vertelt dat na de overwinning van Khaybar, een aantal Moslims enkele exemplaren van de Torah vonden. De Joden gingen naar de Heilige Profeet^{sa} en verzochten hem om de teruggave van hun Heilig Boek. De Heilige Profeet^{sa} gaf zijn Metgezellen de opdracht om de religieuze boeken van de Joden aan hen terug te geven.

Ondanks de verkeerde houding van de Joden, waarvoor zij gestraft werden, stond de Heilige Profeet^{sa} het niet toe dat de vijand zodanig werd behandeld dat daardoor hun godsdienstige gevoelens zouden worden gekwetst.

Het vredesverdrag tussen de Heilige Profeet^{sa} en de Joden van Medina

De voorvallen waar ik over heb verteld, waren enkele op zichzelf staande gebeurtenissen. Daarnaast heb ik verteld over het verdrag dat gesloten was in Medina. Ik wil het nu hebben over de voorwaarden waaronder dit verdrag tot stand kwam en welke via de overleveringen aan ons zijn doorgegeven. Verder wil ik het hebben over de pogingen die de Heilige Profeet^{sa} ondernam om een klimaat van verdraagzaamheid te creëren zodat er vrede was in de samenleving

op een niveau waarin de waarden en normen van menselijkheid ook werden gerespecteerd.

Eén van de voorwaarden van het verdrag dat hij met de Joden overeenkwam toen hij in Medina arriveerde, was dat de Moslims en de Joden onderling in vrede en harmonie met elkaar zouden leven en zichzelf ervan zouden weerhouden om de ander te onderdrukken. Ondanks het feit dat de Joden continue het verdrag schonden, bleef de Heilige Profeet^{sa} hen met vriendelijkheid behandelen, tot aan het moment dat deze kwestie extreme vormen begon te krijgen en hij gedwongen was om harde maatregelen te nemen tegen de Joden.

Een tweede voorwaarde was dat de mensen volledige vrijheid van godsdienst zouden hebben. Ondanks het feit dat de Moslims in de meerderheid waren, waren de anderen (niet-Moslims) vrij hun eigen godsdienst te belijden.

Een derde voorwaarde was dat het leven en de bezittingen van alle inwoners veilig waren en dat deze onderling werden gerespecteerd, tenzij iemand een misdaad of een zonde beging. Hierbij werd er geen onderscheid gemaakt of diegene een Moslim of een Jood was. De straf werd sowieso toegekend. Daarnaast was veiligheid een gezamenlijke taak. Dit hoorde een taak te zijn van de overheid.

Er werden allerlei geschillen aan de Heilige Profeet^{sa} voorgelegd om zijn oordeel hierover te horen. Elk geschil werd beoordeeld aan de hand van de godsdienstige wetten van de desbetreffende persoon. Omdat de Heilige Profeet^{sa} de opperbevelhebber was, moesten alle geschillen sowieso aan hem worden voorgelegd. Tegenwoordig maken Christenen

en andere tegenstanders hiertegen bezwaar en zijn van mening dat de beslissingen die over enkele Joden werden gemaakt, te streng waren, ook al waren ze geheel in overeenstemming met hun eigen wetten en in overeenstemming met de door henzelf afgesproken voorwaarden.

Een andere voorwaarde was dat niemand een strijd mocht aangaan (oorlog voeren) zonder de toestemming van de Heilige Profeet^{sa}. Het was daarom belangrijk dat men zich, onder zijn regering, aan deze voorwaarde hield. De huidige Jihadi-groeperingen zouden hieruit lering kunnen trekken. Geen enkele vorm van Jihad is toegestaan zonder de toestemming van de regering van het land, met als uitzondering hierop, dat men zich dan bij het regeringsleger aansluit. En in het geval het land een oorlog aangaat. Dan moeten zij ook deelnemen.

Een volgende voorwaarde was dat indien een ander volk de strijd zou aangaan met de Joden of de Moslims, men elkaar moest helpen. In het geval van een wapenstilstand en er sprake was van krijgsbuit of enig ander voordeel, dan zou deze, of hij nu door de Moslims of door de niet-Moslims verkregen was, eerlijk onderling verdeeld worden. Op dezelfde manier moest men, indien Medina aangevallen zou worden, de krachten bundelen om de strijd aan te gaan.

De volgende voorwaarde was dat de Joden de Quraish van Mekka en hun bondgenoten, geen hulp of onderdak mochten bieden, omdat het de Mekkanen waren die de Moslims uit Mekka hadden verdreven. De Moslims hadden hier (in Medina) hun toevlucht gevonden en het was daarom voor degenen die onder hun gezag vielen niet toegestaan een verbond te sluiten met de vijand of enige vorm van hulp van

hen te accepteren. Er was afgesproken dat ieder volk zijn eigen kosten moest dragen. Overeenkomstig dit verdrag was geen enkele onderdrukker, overtreder of opstandeling onschendbaar voor welke straf of vergelding dan ook. Zoals eerder gezegd, zou iedere onderdrukker, onrechtvaardige of overtreder worden opgepakt en gestraft, zonder enig verschil, of het nu een Moslim, Jood of iemand anders was.¹⁹

Godsdienstvrijheid en amnestie voor de mensen van Najran

Juist om deze vrijheid van godsdienst en verdraagzaamheid te bevorderen gaf de Heilige Profeet^{sa} de Christenen die langskwamen uit Najran toestemming om hun gebeden te verrichten binnen de moskee van de Heilige Profeet^{sa}. Zij verrichtten hun gebeden terwijl zij zich naar het oosten wendden. De metgezellen waren van mening dat dit niet had mogen worden toegestaan, maar de Heilige Profeet^{sa} zei dat dit niet uitmaakte.

Er wordt ook melding gemaakt van de immuniteitsverklaring, welke de Heilige Profeet^{sa} aan de mensen van Najran verleende en waarin vermeld stond dat hijzelf de verantwoordelijkheid op zich nam om de grenzen van de Christenen (die uit Najran waren gekomen) te laten beschermen door het leger van de Moslims. Bovendien waren de Moslims verder verplicht om hun kerken, hun gebedshuizen en hun herbergen te beschermen, ongeacht hun locatie, of zij nu veraf gelegen, in steden, in de bergen of in de bossen waren. Zij waren vrij om hun eigen godsdienst te belijden en de bescherming van hun godsdienstvrijheid was een verantwoordelijkheid van de Moslims.

¹⁹Sīrat Khātām-un-Nabiyyīn van Hazrat Mirza Bashir Ahmad, blz. 279

De Heilige Profeet^{sa} zei hierover: “Omdat zij nu onderdanen zijn van een Islamitische regering en daarmee ook mijn onderdanen zijn geworden, is hun bescherming mijn verantwoordelijkheid geworden.”

In het verdrag was verder ook opgenomen dat de Moslims de Christenen niet tegen hun wil in hun krijgstochten mochten betrekken. Hun priesters en andere religieuze leiders mochten niet uit hun ambt worden gezet en hun taken gewoon blijven uitvoeren. Er zou geen bemoeienis zijn met hun gebedshuizen, deze mochten onder geen beding voor andere doeleinden gebruikt worden en zeer zeker niet omgebouwd worden tot herbergen. De gebedshuizen mochten niet gebruikt worden om anderen in te huisvesten en niet gebruikt worden voor andere doeleinden zonder toestemming. Aan de geestelijke leiders en priesters mocht geen Jizyah (een vorm van belasting) worden opgelegd, ongeacht waar zij verbleven. Indien een Moslim een Christelijke vrouw had, dan had zij de volledige vrijheid om te bidden op haar eigen manier. Als iemand de wens had om een schriftgeleerde van zijn eigen godsdienst te raadplegen, dan was hij daar vrij in. Indien er een verzoek tot financiële hulp of morele ondersteuning werd gevraagd voor wat betreft het onderhoud van kerken, etc., voorzag het verdrag erin dat de Moslims hen hiermee met voorrang moesten helpen. Dit mocht niet als een lening of als een gunst worden beschouwd, maar moest gezien worden als een manier om het verdrag te versterken en om de onderlinge sociale contacten en de wil om elkaar te helpen, te verbeteren.

Door deze hoge waarden en normen die de Heilige Profeet^{sa} stelde aan godsdienstvrijheid en verdraagzaamheid, is het

uiterst wreed om de Islam ervan te beschuldigen dat deze door middel van geweld en dwang is verspreid.

De Beloofde Messias^{as} zegt:

In een tijd toen de Mensen van het Boek en de afgodendienaren van Mekka moreel zeer diep waren gezonken zagen zij het verrichten van een slechte daad als een verdienstelijke daad. Zij zagen niet af van misdaad en bemoeiden zich met de openbare orde. Allah, de Verhevene wilde de hulpelozen uit hun klauwen redden door de teugels van de regering in handen te geven van de Heilige Profeet^{sa}. Het schiereiland Arabië was een bandeloos land zonder enig gezag, als gevolg waarvan de volkeren er op hun eigen uitdagende manier leefden. Misdaad groeide met de dag omdat er geen enkele vorm van gezag en handhaving bestond. God toonde Zijn genade aan dit land en stuurde de Heilige Profeet^{sa} niet alleen als een Profeet voor dit land, maar maakte hem ook Koning van dit land en maakte hiermee de Heilige Koran ook als wetboek, dat alle richtlijnen bevat met betrekking tot justitiële, strafrechtelijke en financiële zaken. Om die reden was de Heilige Profeet^{sa} in zijn hoedanigheid als koning de leider van alle bevolkingsgroepen en kwamen de mensen van alle godsdiensten met hun kwesties naar hem toe om advies.

In de Heilige Koran wordt bevestigd dat er een kwestie tussen een Moslim en een Jood aan hem werd voorgelegd. Na onderzoek oordeelde de Heilige Profeet^{sa} in het voordeel van de Jood en tegen de eisen van de Moslim.

Hiermee wordt duidelijk dat sommige onwetende tegenstanders van de Islam, die de Heilige Koran niet nauwkeurig bestuderen, elk aspect bezien vanuit het profeetschap van de Heilige Profeet^{sa}, terwijl uitspraken zoals hierboven werden

gedaan onder het gezag van Khilafat, met andere woorden, als een verantwoordelijkheid van de overheid.

De Beloofde Messias^{as} zegt verder:

Na de profeet Mozes^{as}, hebben de Israëlieten zowel profeten als koningen gehad. Door middel van een politiek systeem waakten de koningen over de vrede en de openbare orde. Echter, in de tijd van de Heilige Profeet^{sa} werden deze beide functies door God aan de Heilige Profeet^{sa} verleend. Met uitzondering van misdadigers wordt uit het volgende vers duidelijk hoe de rest van de mensen werd behandeld:

وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَاسَلَمْتُمْ فَإِنْ أَسَلَمُوا فَقَدْ
اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ

*En zeg tot degenen aan wie het Boek is gegeven en tot de onwetenden:
„Hebt gij u onderworpen?” Als zij zich onderwerpen, dan zijn zij op
de rechte weg, maar indien zij zich afwenden, dan is uw plicht slechts
de duidelijke verkondiging ervan.”²⁰*

Dit vers verklaart niet dat het ook uw taak is om hen te bestrijden. Hieruit wordt juist duidelijk dat een oorlog alleen was geoorloofd tegen misdadigers die Moslims vermoord hadden, de openbare orde verstoorden en betrokken waren bij diefstal en beroving. Dergelijke oorlogen werden gevoerd vanuit de hoedanigheid van een Koning en niet in de hoedanigheid van een profeet. Of, zoals Allah, de Almachtige zegt:

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا

²⁰ Sūrah Āle-‘Imrān, 3:21

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

*En strijdt voor de zaak van Allah tegen degenen die tegen u strijden, maar overschrijdt de grens niet. Voorzeker, Allah heeft de overtreders niet lief.*²¹

Hoe kan het zijn dat een profeet zo heilig als hij, aan wie deze Sharia was geopenbaard, in strijd zou handelen met de goddelijke richtlijnen die aan hem waren geopenbaard? Sterker nog, na de overwinning op Mekka kondigde hij een algehele amnestie af, zonder als voorwaarde te stellen dat veiligheid alleen gegarandeerd werd als men de Islam aanvaardde. Er zijn voorbeelden bekend waarbij een dergelijke voorwaarde wel werd gesteld. Deze amnestie bevatte verschillende voorwaarden, maar daar hoorde de bekering tot de Islam niet bij als voorwaarde voor daadwerkelijke vrijheid. De amnestie hield in dat men, onder bepaalde regels, overal naar toe kon gaan, de eigen cultuur kon behouden, de Ka'bah mocht betreden en naar andere gebedshuizen mocht gaan. Een voorbeeld als dit zal nergens anders gevonden kunnen worden. Zonder enige vorm van voorbehoud werd het volgende verkondigd:

لَا تَرْحَبْ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ

*Heden zij er geen vernijt tegen u.*²²

Duizendmaal Darūdo-Salām (vrede en zegeningen) aan de Heilige Profeet^{sa}, die zulke voortreffelijke voorbeelden voor

²¹ Sūrah Al-Baqarah, 2:191

²² Sūrah Yūsuf, 12:93

ons heeft neergezet en ons zo'n leer heeft gebracht. Moge Allah ons in staat stellen om dit in praktijk te brengen.²³

Een voorstel om misverstand en weg te nemen

Teneinde de misverstand en weg te nemen, die tussen de verschillende godsdiensten en hun volgelingen bestaan en een vreedzame samenleving te bevorderen, heeft de stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{as} van Qadian, het voorstel gedaan om op regelmatige basis interreligieuze bijeenkomsten te houden. Overeenkomstig hiermee schreef hij ter gelegenheid van de viering van het diamanten regeringsjubileum van Koningin Victoria:

“Het is noodzakelijk dat elke deelnemer de schoonheden van zijn eigen godsdienst presenteert en niet kwaadspreekt over de anderen”²⁴

De Beloofde Messias^{as} zegt dat mensen vaak misleid worden door religieuze leiders en door het kerkelijk gezag. Hij schrijft ook:

“Als hun intenties oprecht waren geweest, dan hadden zij nooit dergelijke bezwaren geuit tegen de Koran, zoals deze ook tegen de Torah van Mozes^{as} geuit hadden kunnen worden. Indien zij godvrezend zouden zijn geweest, dan zouden zij niet op boeken vertrouwen, welke volgens de Moslims niet authentiek, onbetrouwbaar en verstoken van de waarheid zijn. Om die reden is het gerechtvaardigd om te stellen dat indien geheel Europa uit heiligen zou bestaan, de pries-

²³ Vrijdagpreek gehouden op 10 Maart 2006, Baitul-Futūḥ moskee, Londen, Uswa-e-Rasūl aur Khākon kī Ḥaqīqat, tweede editie, blz. 92-111

²⁴ Toḥfa-e-Qaiṣariyyah, Ruḥānī Khazā'in, vol. 12, blz. 279

ters hierop een uitzondering zouden zijn. De reden dat de Christenen uit Europa de Islam met haat en wantrouwen bekijken, komt doordat deze priesters haatzaaiende propaganda verspreiden over de Islam aan de hand van onbetrouwbare gebeurtenissen. Ik geef toe dat het gedrag van sommige Moslims onacceptabel is en hun daden voortkomen uit onwetendheid. Zo denken sommige, ongeletterde fanatieke Moslims dat de term Jihad synoniem is aan gewelddadig bloedvergieten en het niet begrijpen dat publiekelijk in opstand komen tegen een rechtvaardige heerser niets anders is dan muiterij en geen Jihad. Degenen die verdragen schenden, kwaad doen in plaats het goede en onschuldigen vermoorden, zijn geen helden, maar misdadigers.”

“Dergelijke denkbeelden zijn het resultaat van de perverse interpretaties door de priesters. Voor dergelijke denkbeelden is geen enkel bewijs te vinden in het Boek van God. Het Woord van God verklaart dat de straf met het zwaard alleen is toegestaan tegen degenen die het zwaard ten onrechte oppakken en het leert niet dat men in opstand moet komen tegen degenen die vrede willen stichten, de belangen van het volk behartigen en iedereen het recht op vrijheid geven. Het is onrechtvaardig om kwaad te spreken over het Woord van God. Het is daarom van groot belang dat voor het welzijn van de mensheid, de keizerin van India een conferentie met alle religies organiseert, teneinde de werkelijkheid van de godsdiensten te verspreiden.”²⁵

Medeleven tonen is hetzelfde als menselijk zijn
De Beloofde Messias^{as} schrijft:

²⁵ Toḥfa-e-Qaiṣariyyah, Ruḥānī Khazā’in, vol. 12, blz. 279

“Een godsdienst die geen universeel mededogen in zich heeft, is helemaal geen godsdienst! Op dezelfde wijze is een mens zonder mededogen helemaal niet menselijk. Onze God heeft nooit onderscheid gemaakt tussen verschillende volkeren. Dit blijkt uit het feit dat alle kennis en kwaliteiten die Hij aan de Ariërs schonk, Hij ook heeft geschonken aan de volkeren die leven in Arabië, Perzië, Syrië, China, Japan, Europa en Amerika. De aarde, die door God is geschapen, voorziet in een gelijkwaardig platform voor iedereen. Zijn zon , maan en de vele sterren zijn een bron van verlichting en bieden daarnaast ook nog vele voordelen aan ons allemaal. Op dezelfde wijze heeft iedereen profijt van de elementen die Hij heeft geschapen, zoals lucht, water, vuur en aarde, evenals van de andere producten die door Hem zijn geschapen, zoals graan, fruit, geneeskrachtige middelen, enz. Deze eigenschappen van God leren ons dat wij ons ook ruimhartig en vriendelijk moeten gedragen tegenover onze medemens en niet bekrompen of gierig.

Vrienden! Het is een gegeven dat van alle volkeren, het volk dat de Wil van God niet respecteert en er niet naar handelt, het volk zal zijn dat spoedig volledig van de aardbodem zal worden weggevaagd. Het zal niet alleen zichzelf vernietigen, maar het zal ook de toekomst van de volgende generatie in gevaar brengen. De rechtvaardigen onder ons hebben door de eeuwen heen getuigenis afgelegd van het feit dat het volgen van Gods Wil als een levenselixer werkt voor de mensheid. Bovendien is zowel het fysieke als het spirituele voortbestaan van de mensheid afhankelijk van dezelfde eeuwige waarheid dat de mens alle deugdzame eigenschap-

pen van God moet volgen, Die de Eeuwige Bron is van alles wat essentieel is voor ons voortbestaan.’”²⁶

**De onwenselijkheid van het beledigen van
heilige personen en heilige Geschriften**

In zijn boek Paighāme-Ṣulḥ schrijft de Beloofde Messias^{as}:

“In de huidige onzekere tijden van nu, nodig ik iedereen uit tot verzoening omdat deze nodig is voor alle volkeren. De wereld wordt momenteel getroffen door vele rampen; er zijn aardbevingen, er zijn hongersnoden. En buiten deze aardbevingen en hongersnoden worden wij nog altijd geplaagd door de builenpest. Bovendien bevestigen de goddelijke openbaringen die ik van God heb ontvangen dat de wereld nog grotere rampen te wachten staat indien de mensheid geen afstand neemt van haar slechte daden en geen berouw toont voor haar zonden. De ene ramp na de andere zal plaatsvinden. Uiteindelijk zullen de mensen wanhopig worden en zich afvragen wat er allemaal gaande is en wat er nog komen gaat. Zij zullen tot wanhoop worden gedreven door de ene ramp na de andere. Wees daarom op uw hoede mijn landgenoten, voordat deze donkere dagen voor u zullen staan! Het is van het grootste belang dat de Hindoes en de Moslims het onderling eens worden en ongeacht wie van de twee partijen schuldig is aan wandaden en daarmee de weg naar vrede in de weg staat, wordt deze geadviseerd om deze weg te verlaten. Anders moet men er rekening mee houden dat de gehele schuld voor de onderlinge vijandigheid bij de schuldige partij zal worden gelegd.”

²⁶ Paighāme-Ṣulḥ, Ruḥānī Khazā’in, vol. 23, blz. 439-440

“Als iemand twijfelt aan de mogelijkheid om tot een verzoening te komen omdat de religieuze verschillen hierbij een grote negatieve rol spelen en daardoor de harten onderling nog verder van elkaar verwijderd raken, dan zal mijn antwoord hierop zijn dat de godsdienstige verschillen alleen een negatieve rol kunnen spelen wanneer men rechtvaardigheid, wijsheid en menselijke normen negeert. Om dit gevaar te vermijden beschikt elk mens over gezond verstand en rechtvaardigheidsgevoel. Hij moet dus nooit een pad kiezen dat afwijkt van rechtvaardigheid en gezond verstand. Nogmaals, het mag de menselijke gevoelens geen geweld aandoen. Men moet ook in gedachte houden dat onbeduidende meningsverschillen de vrede niet in de weg mogen staan. Alleen verschillen die resulteren in een beledigende en godslasterlijke houding tegenover de nobele Boodschappers en geopenbaarde heilige boeken van anderen, kan verzoening in de weg staan.”²⁷

“O mijn dierbaren, eeuwenlange ervaring en herhaaldelijke beproevingen hebben zonder uitzondering al bewezen dat het beledigen en belasteren van Profeten en Boodschappers van andere volkeren en landen een dodelijk vergif is, dat niet alleen het lichaam doodt, maar ook de ziel, en daarmee niet alleen de wereldlijke, maar ook de geestelijke vooruitzichten voor de mensheid vernietigt. Een land kan nooit in vrede leven als de inwoners continue op zoek zijn naar gebreken bij de religieuze leiders van de ander en hen onafgebroken blijven beledigen. Degenen die, alleen of gezamenlijk, beledigende en lasterlijke taal blijven gebruiken tegen de Profeten en geestelijken van anderen, zullen nooit een eenheid vormen. Wie zou er nu niet verontwaardigd zijn als zijn pro-

²⁷ Paighāme-Šulḥ, Ruḥānī Khazā'in, vol. 23, blz. 444

feet of leider wordt belasterd of beledigd? Met name de Moslims, ook al zien zij hun Profeet niet als God of als de Zoon van God, beschouwen hem als de meest eerbiedwaardige persoon van alle heilige personen die een moeder ooit gebaard heeft. Als men tijdens onderlinge gesprekken niet met respect over de Heilige Profeet^{sa} spreekt of beledigende taal over hem gebruikt, zal het onmogelijk zijn om met een ware Moslim vrede te sluiten.”

“Wat ons betreft, wij gebruiken nooit onfatsoenlijke taal voor de Profeten van andere volkeren. Integendeel, wij geloven dat voor alle Profeten die onder de verschillende volkeren op deze wereld zijn gekomen en die door miljoenen mensen in verschillende delen van de wereld zijn geaccepteerd en dat de liefde voor hen en hun vroomheid zich in grote delen van de wereld heeft gevestigd en dat deze vorm van vroomheid en liefde door de tijden heen stand heeft gehouden, dit voldoende bewijs is voor hun waarachtigheid. Als zij niet door God gezonden waren, dan zouden zij nooit op zo’n grote schaal, door miljoenen harten zijn geaccepteerd. God verleent dergelijke gunsten niet aan degenen die Hij niet liefheeft. Als een bedrieger de positie van een profeet probeert in te nemen, dan zal hij spoedig ten val worden gebracht.”²⁸

Verzoening is de beste weg

Hij schrijft verder:

“Mijn dierbaren, er gaat niets boven vrede en verzoening. Laten wij ons verenigen met de zegeningen van dit verbond. Wij weten allen dat de onderlinge onenigheid ons allen verder uit elkaar heeft gedreven en ons land hier ernstig onder

²⁸ Paighāme-Ṣulḥ, Ruḥānī Khazā’in, vol. 23, blz. 452-453

lijdt. Probeer uzelf voor te stellen hoe gezegend het zou zijn als wij elkaars waarheid zouden respecteren. Kom, laten wij het een kans geven. Dit is de beste manier om vrede te stichten. Het nastreven van vrede en harmonie op een andere wijze zou hetzelfde zijn als het negeren van een gevaarlijk gezwel omdat het er van buiten mooi en helder uitziet, terwijl het in werkelijkheid vuil en etter bevat.”²⁹

Het ware doel van godsdienst

De Beloofde Messias^{as} schrijft in Paighāme-Ṣulḥ:

“De ware geest van nederigheid is dat men zich van die zaken afhoudt die door God verboden zijn. Het daadwerkelijk nastreven van Zijn Welbehagen en het welzijn van Zijn schepselen, het respectvol omgaan met anderen met sympathie en vriendelijkheid, het respecteren van alle Profeten en boodschappers van God, het accepteren dat zij, zonder onderscheid te maken, als Hervormers voor hun tijd door God zijn gezonden, het zonder voorbehoud dienen van de gehele mensheid, dit zijn de essentiële eisen van onze godsdienst. Hoe kunnen wij ooit in vrede leven met degenen die, geheel ten onrechte en zonder enige vrees voor God, respectloos over onze Heilige Profeet, Hazrat Mohammed (mogen de vrede en zegeningen van Allah met hem zijn) spreken, hem blijven beledigen en grove taal blijven gebruiken. In alle waarheid, ik verklaar dat het voor ons mogelijk is om vrede te sluiten met slangen die op de grond leven of met wolven in de wildernis, maar niet met diegenen die moedwillig, buitensporige aanvallen doen op onze geliefde Heilige Profeet^{sa}, die ons meer lief is dan ons eigen leven en dat van onze ouders. Moge Allah ons alleen doen sterven als

²⁹ Paighāme-Ṣulḥ, Ruḥānī Khazā’in, vol.23, blz. 452-453

wij Moslims zijn. Wij zijn niet bereid om iets te ondernemen ten koste van ons geloof.....

In alle nederigheid, het is mij opgevallen dat de Islam, die een godsdienst van vrede is, nog nooit de stichter van een andere godsdienst heeft beledigd. De Heilige Koran is een gezegend Boek dat het fundament heeft gelegd voor vrede tussen alle volkeren en dat de waarachtigheid erkent van alle Profeten van verschillende volkeren. Het is enkel de Heilige Koran die zich onderscheidt met zijn unieke leer ten aanzien van alle Profeten over de gehele wereld en ons leert:

لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

Wij maken geen onderscheid tussen hen en aan Hem onderwerpen wij ons.³⁰

Daarom, O Moslims, zouden jullie moeten verklaren: Wij geloven in alle Profeten van God op deze wereld en wij maken geen onderscheid tussen hen door er één te verwerpen en de anderen te accepteren.

“Noem een ander geopenbaard boek als de Heilige Koran, dat zich zo toegewijd inzet voor de vrede. De universele Genade van God wordt door de Heilige Koran niet beperkt tot één specifieke stroming. Deze erkent alle Israëlitische Profeten of het nu Jacob [Ya‘qūb^{as}] is of Isaac [Ishāq^{as}] of Mozes [Mūsā^{as}] of David [Dāwūd^{as}] of Jezus [‘Īsā^{as}] en zij erkent alle andere Profeten van andere volkeren, of zij nu verbleven in India of in Perzië. Geen van hen werd ooit bestempeld als onbetrouwbaar of als een bedrieger. Integen-

³⁰ Sūrah Al-Baqarah, 2:137

deel, de Heilige Koran verklaart duidelijk dat Profeten zijn verschenen in iedere natie en in iedere stad en de basis hebben gelegd voor vrede tussen alle volkeren. Maar helaas wordt deze Boodschapper van Vrede beledigd en veracht door vrijwel alle mensen.

Landgenoten, ik vertel dit niet om u te beledigen of uw gevoelens op wat voor manier dan ook te kwetsen. Maar ik wil, in alle oprechtheid, duidelijk maken dat degene, voor wie het beledigen van Profeten van anderen, als een tweede natuur is geworden en deze onrechtvaardige handelswijze als een deel van hun geloof zien, zich ongeoorloofd mengen in andermans zaken. Zij begaan hiermee niet alleen een zonde tegen God, maar zij zaaien hiermee ook haat en verdeeldheid onder de mensheid. En vertel mij in alle eerlijkheid: als iemands vader wordt uitgescholden of als iemands moeder wordt beschuldigd van onzedelijk gedrag, roept hij dan niet in feite hetzelfde over zijn eigen vader af? Als iemand revanche neemt met gelijke beschuldigingen, zal het dan niet gepast zijn te zeggen dat in werkelijkheid de schuld bij degene ligt die begonnen was met schelden? In dat geval zal hijzelf degene zijn die de eer van zijn ouders te schande maakt.

Alleen berouw kan de ziel verlossen

De stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{as} van Qadian schrijft:

“Houdt er rekening mee dat God mij meerdere malen heeft geopenbaard dat er aardbevingen zullen plaatsvinden. Wees er daarom zeker van dat de aardbevingen die plaatsvonden in Amerika en in Europa, overeenkomstig de voorspellingen ook zullen plaatsvinden in verschillende delen van Azië, en

sommige daarvan zullen net zo angstaanjagend zijn als de Dag des Oordeels. De dood zal op zo'n grote schaal aanwezig zijn, dat er rivieren van bloed zullen stromen en zelfs de vogels en andere dieren zullen hier niet aan kunnen ontsnappen. De aarde zal met zo'n grote verwoesting te maken krijgen zoals die zich nog nooit eerder heeft voorgedaan sinds het ontstaan van de mensheid. Veel plaatsen zullen zodanig worden weggevaagd alsof ze nooit hebben bestaan. Daarbij zullen er nog andere verschrikkelijke rampen komen, zowel uit de hemel als vanuit de aarde, totdat elk verstandige persoon zich zal realiseren dat dit geen normale verschijnselen zijn en waarvoor geen enkel spoor van bewijs te vinden zal zijn in de boeken van de natuurwetenschappen of de astronomie. Dan zullen de mensen door angst gegrepen worden en zich afvragen wat er zal gaan gebeuren. Velen zullen worden gered en velen zullen omkomen. Deze dagen zijn nabij. Voorzeker, het is nog maar even voordat de wereld getuige zal zijn van een schouwspel dat op de Dag des Oordeels zal lijken. Niet alleen zullen er aardbevingen plaatsvinden, maar ook andere natuurrampen; sommige vanuit de hemel, andere vanaf de aarde. Dit zal plaatsvinden omdat de mensheid God heeft verlaten en al hun gedachten, al hun plannen en al hun hoop alleen nog maar gevestigd hebben op het wereldlijke. Als ik niet was gekomen, dan had deze rampspoed voor een bepaalde tijd uitgesteld kunnen worden, maar met mijn komst is de ware reden van Gods Toorn, welke lange tijd verborgen is geweest, duidelijk geworden. Of, zoals God, de Almachtige zegt:

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا

*Wij straffen nooit totdat Wij een Boodschapper hebben gestuurd.*³¹

Met andere woorden: degenen die berouw tonen, zullen veilig zijn en degenen die geloven vóórdát rampspoed hen zal overkomen, zullen vergeven worden. Denkt u dat u gered zult worden van deze aardbevingen? Of dat u uzelf kunt redden door uw eigen plannen? Nee, dat kunt u niet. Op die dag zullen alle menselijke plannen van generlei waarde blijken te zijn. Denk nu niet dat alleen Amerika is getroffen door verschrikkelijke aardbevingen en u veilig bent in uw eigen land. Ik, en ik alleen, voorzie dat u getroffen zult worden door nog grotere rampen. O Europa, u bent niet veilig! En Azië, ook u bent niet veilig! O gij eilandbewoners, geen enkele afgod zal u tot hulp zijn. Ik zie steden ineensinken en woongebieden geruïneerd. De Ene en Enige God heeft lang gezwegen. Er werden misdaden begaan voor Zijn Ogen en toch bleef Hij zwijgen, maar nu zal Hij Zijn sancties op een verschrikkelijke manier kenbaar maken. Laat degenen die oren hebben, luisteren! De tijd is nabij. Ik heb geprobeerd om iedereen onder de bescherming van God te brengen, maar desondanks zullen de Goddelijke Besluiten in werking treden. Voorzeker, ik zeg u dat uw land snel aan de beurt zal zijn. U zult getuige zijn van de terugkeer van de dagen van Noach [Nūḥ^{as}], zoals u ook getuige zult zijn van wat er met het land van Lot [Lūṭ^{as}] gebeurde. Maar God is traag in het straffen. Toon berouw, opdat u genade getoond moge worden. Degene die zich van God afwendt is geen mens, maar gelijk een worm. En degene die niet in Hem gelooft is niet levend, maar dood.”³²

³¹ Sūrah Banī Isrāʾīl, 17:6

³² Ḥaḳīqatul-Waḥī, Ruḥānī Khazāʾin, vol. 23, blz. 268-269

De enige manier om de vergane glorie van de Islam te herstellen is door toe te treden tot de Gemeenschap van de Beloofde Messias^{as}, en zich hiervoor volledig in te zetten

Op dit moment is de herleving van het geloof en de herleving van de vergane glorie van de Islam alleen mogelijk door het volgen van de moedige strijder van Allah, die door Allah de Verhevene is aangesteld ter verdediging van de Heilige Profeet^{sa}. Het is door het naleven van zijn leerstellingen en door het gebruikmaken van de argumenten welke aan hem zijn geopenbaard door Allah, de Verhevene, dat de vlag van de Islam en van de Heilige Profeet^{sa} in zijn volle glorie en waardigheid hoog zal wapperen, en, Inshā'-Allāh, in deze positie zal blijven.

Kort samengevat heeft wat de Beloofde Messias^{as} heeft gezegd betrekking op deze tijd en waar hij de aandacht van de mensen op vestigt is dat de Islam moeilijke tijden doormaakt en om die reden heeft God, de Verhevene, een Gemeenschap gesticht die de vergane glorie zal herstellen. Daarom heeft hij tegen de Moslims gezegd dat zij hun koppigheid moeten opgeven en zich moeten afvragen of God, de Almachtige, niet geprikkeld is tot het in ere herstellen van de positie van de Heilige Profeet^{sa} nu hij vanuit alle kanten wordt aangevallen? Tegelijkertijd roept de Beloofde Messias iedereen op om zegeningen en lofprijzingen over de Heilige Profeet^{sa} af te smeken. De volledige tekst luidt als volgt:

“Hoe gezegend is dit tijdperk dat God, de Verhevene, in Zijn Genade het zo heeft gewild dat het gezegende doel van het in ere herstellen van de positie van de Heilige Profeet^{sa} zich gedurende deze tumultueuze dagen heeft gemanifesteerd en dat Hij vanuit het Goddelijke de overwinning van de Islam zal bewerkstelligen en voor dit doel een Gemeenschap heeft

gesticht. Ik zou graag willen vragen aan de mensen die sympathie, respect en achting voor de Islam in hun harten hebben, of er ooit een andere periode is geweest, waarin het beledigen en belasteren van de Heilige Profeet^{sa} zo erg was en waarin de Heilige Koran zo erg werd belasterd? Vervolgens ben ik diep bedroefd en bezorgd over de toestand van de Moslims en bij tijd en wijle maak ik me ernstige zorgen dat er zelfs bij hun geen gevoel meer aanwezig is om te beseffen hoe erg deze beledigingen zijn. Als God, de Verhevene, de eer van de Heilige Profeet^{sa} niet had willen handhaven, dan had Hij bij zulke zware beledigingen geen Goddelijke Gemeenschap gesticht om zodoende de mond van de tegenstanders van de Islam te snoeren en de grootheid en zuiverheid van de Heilige Profeet^{sa} over de wereld te verspreiden. Vanwege het feit dat God, de Verhevene, en Zijn Engelen lofprijzingen en zegeningen over de Heilige Profeet^{sa} afsmeaken, is het des te belangrijker dat deze zegeningen kenbaar worden gemaakt in een tijd waarin godslastering zo erg is. God, de Verhevene, heeft ervoor gekozen om dit kenbaar te maken in de vorm van deze Gemeenschap.³³

Bestudeer deze aankondiging nauwkeurig en besef wat een enorme verantwoordelijkheid er rust op de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, welke zich volkomen verenigd voelt met de Beloofde Messias^{as}.

In een tijd dat er een uitbarsting is van haat en nijd tegen de Heilige Profeet^{sa}, zal God, de Verhevene, en Zijn Engelen zeker lofprijzingen en zegeningen tot hem zenden; en voorzeker, Zij zenden deze ook. Het is ook aan ons, die zich voor

³³ Malfūzāt, vol. 3, blz. 8-9, editie 2003

dit doel verenigd hebben en die zijn toegetreden tot de Gemeenschap van de waarachtige en hartstochtelijke aanhanger van de Heilige Profeet^{sa} en de Hervormer van deze tijd, de taak om onze gebeden te vormen tot Durūd (lofprijzingen en zegeningen voor de Heilige Profeet^{sa}) en deze zo veelvuldig in alle oprechtheid te reciteren, dat elk deeltje in de atmosfeer ermee verzadigd raakt en al onze gebeden geaccepteerd zullen worden door middel van deze Durūd. Dit is de soort van uiting van liefde welke wij moeten hebben voor de Heilige Profeet^{sa} en zijn volgelingen. Moge God ook de Moslimwereld (Ummah) wijsheid en besef schenken om deze Boodschapper van God te herkennen en zich aan te sluiten bij de Gemeenschap van de spirituele zoon van de Heilige Profeet^{sa}, welke opnieuw de verheven positie van de Heilige Profeet^{sa} in ere herstelt door het scheppen van een atmosfeer van vrede en liefde in de wereld. Moge Allah wijsheid schenken aan die mensen, zodat zij zullen inzien dat, ondanks het feit dat zij zich verbonden voelen met de Heilige Profeet^{sa}, er hedentendage opnieuw, 1400 jaar later, in exact dezelfde maand van Muharram (=eerste maand van de Islamitische kalender – red) en in exact hetzelfde land, een Moslim het bloed vergiet van een andere Moslim. Echter, niemand heeft hier lering uit getrokken en het bloedvergieten blijft doorgaan. Moge God hun wijsheid schenken opdat zij zullen ophouden met deze daden en er Godsvrezendheid in hun harten moge ontstaan en zij de zuivere leer van de Islam mogen volgen. Alles, waarin zij momenteel betrokken zijn heeft te maken met het feit dat zij de Hervormer van deze tijd niet hebben geaccepteerd en de instructies van de Heilige Profeet^{sa} niet hebben opgevolgd. Het is de verantwoordelijkheid van elke Ahmadi, die de Imam van deze eeuw heeft geaccepteerd, en dit is zeker een zeer grote verantwoordelijkheid, dat zij veelvuldig Durūd reciteren uit liefde voor de

Profeet^{sa}, niet alleen voor hun eigen bestwil, maar ook voor de bestwil van andere Moslims, opdat God de Moslimwereld moge redden van hun ondergang.

De liefde voor de Heilige Profeet^{sa} vereist van ons dat wij ook de gehele Moslimwereld veelvuldig in onze gebeden bedenken. De intenties van de anderen (tegenstanders) zijn ook niet juist. Niemand weet in wat voor ellende en moeilijkheden zij nog meer verzeild zullen geraken, en ook deze Moslims zullen dit allemaal moeten ondergaan. Moge Allah hun genadig zijn voor de plannen welke nog meer tegen hen worden gesmeed.

Moge Allah ons leiden op het rechte pad, opdat wij gehoorzame dienaren van God zullen zijn. Mogen wij Hem dankbaar zijn, omdat Hij ons in staat stelde om de Imam van deze tijd te accepteren en moge Hij ons nu in staat stellen om deze acceptatie in stand te houden. En moge Hij ons op het pad van Zijn Welbehagen houden.³⁴

Āmīn

³⁴ Vrijdagpreek gehouden op 24 februari 2006, Baitul-Futūḥ moskee, Londen, uit Uswa-e-Rasūl aur Khakon kī Ḥaqīqat, blz. 62-65

Positief standpunt gehuldigd door niet-Moslim geleerden

George Sale

Verwijzend naar Spanhemius, een fervente tegenstander van de Islam, die veel negatieve dingen over de Heilige Profeet Mohammed³⁵ heeft gezegd, schrijft George Sale in zijn Engelse vertaling van de Heilige Koran:

“..... ongeacht hoe misdadig Mohammed ook geweest moge zijn door een valse godsdienst te verkondigen, men kan echter niet ontkennen dat hij erg hoogstaande principes bezat. Net zo min kan ik niets anders doen dan respect hebben voor de openheid van onze zeer geleerde en gewaardeerde Spanhemius waarmee hij, ondanks dat hij Mohammed ervan beschuldigde een doortrapte bedrieger te zijn, toch toegeeft dat deze (Mohammed) begiftigd was met natuurlijke gaven: een aangename persoonlijkheid, een fijn gevoel voor humor, aangenaam gedrag, vrijgevig voor de armen, vriendelijkheid jegens iedereen, vastberaden tegenover zijn vijanden en bovenal zeer veel eerbied en respect voor de naam van God; verder was hij streng tegen meinedplegers, overspeligen, moordenaars, roddelaars, verkwisters, hebzuchtigen en degenen die valse getuigenissen aflegden enzovoorts. Daarnaast was hij een toonbeeld van geduld en een voorvechter van vrijgevigheid, genade, liefdadigheid, dankbaarheid en het tonen van respect voor ouders en onze meerderen en prees hij de naam van God in overvloed.”³⁵

Stanley Lane-Poole

Een andere schrijver, genaamd Stanley Lane-Poole, schrijft:

³⁵ George Sale. To the Reader. In: *The Koran: Commonly called the Alkoran of Mohammed*. J.B. Lippincott & Co., PA. blz. vi-vii (1860)

“Hij vergaf de Koreysh onvoorwaardelijk voor al de jaren van leed en onderdrukking welke hij door hun toedoen had moeten ondergaan en verleende gratie aan de gehele bevolking van Mekka Dit was de wijze waarop Mohammed weer zijn geboortestad binnentrad. In de hele geschiedenis van veldslagen is er geen enkele triomfantelijkere intocht vergelijkbaar als deze.”³⁶

H.G. Wells

In *The Outline of History*, schreef professor H.G. Wells met betrekking tot een belangrijk bewijs voor het profeetschap van de Heilige Profeet Mohammed^{sa}, het volgende:

“Degenen die het meest in Mohammed geloofden waren degenen die hem het beste kende. Mohammed was in geen geval een oplichter het kan niet ontkend worden dat de Islam veel mooie en fraaie eigenschappen bevat Zij creëerden een samenleving die anders dan elke andere samenleving op deze wereld, totaal vrij was van wijdverspreide wreedheden en sociale onderdrukking.”³⁷

De Lacy O’Leary

In zijn boek *Islam At Crossroads* schrijft De Lacy O’Leary:

“De geschiedenis toont duidelijk aan dat de mythes over fanatieke Moslims, die de hele wereld afstruinen en met de punt van het zwaard de Islam opleggen aan alle overwonnen

³⁶ Stanley Lane-Pool. Introduction. In.: *Speeches and Table Talk of the Prophet Muhammad*. Macmillan & Co., London. Blz. xlvii (1882)

³⁷ H.G. Wells. Part II: Muhammad and Islam. In: *The Outline of History*. University of Michigan Library., MI. blz. 269 (1920)

volkeren, de meest ongelooflijk absurde mythes ooit zijn, die de geschiedschrijvers maar blijven herhalen.”

Mahatma Ghandi

In een artikel gepubliceerd in de “*Young India*” verklaart Mahatma Ghandi het volgende:

“Ik wilde alles, maar dan ook alles weten over het leven van degene die onomstotelijk tot de dag van vandaag de harten van miljoenen mensen beïnvloedt.Ik raakte er steeds meer van overtuigd dat het niet het zwaard was waarmee de Islam zich heeft gevestigd in het dagelijkse leven van die tijd. Het was de strikte eenvoud, het altruïstische karakter van de Profeet, een respectvolle naleving van afspraken, zijn intense toewijding aan zijn vrienden en volgelingen, zijn moed, zijn onbevreesdheid, zijn absolute vertrouwen in God en in zijn eigen missie. Deze aspecten en niet het zwaard maakte dit alles mogelijk en overwon alle hindernissen. Na beëindiging van het tweede deel van een biografie over de Profeet was ik bedroefd omdat ik niets meer te lezen had over zijn geweldige leven.”³⁸

John Bagot Glubb

Sir John Bagot Glubb, een luitenant-generaal die overleed in 1986, schreef in de slotbeschouwing van zijn boek:

“Welke mening de lezer zich aan het einde van dit boek ook mocht hebben gevormd, het is moeilijk te ontkennen dat de roeping van Mohammed een opvallende gelijkenis vertoont met de beschrijvingen van ontelbare andere, soortgelijke visioenen die vermeld worden in zowel het Oude Testament

³⁸ Mahatma Ghandi. *Young India*. September 23 1924

als in het Nieuwe Testament en, volgens de bevindingen van Christelijke heiligen mogelijk ook met die van de Hindoes en aanhangers van andere religies. Bovendien duiden dergelijke visioenen vaak het begin aan van een tijdperk van religieus leven en een onmiskenbare deugdzaamheid. Het is niet te rechtvaardigen om dergelijke verschijnselen af te doen als louter illusies, omdat deze door vele personen zijn ervaren over een periode van duizenden jaren en op plaatsen die duizenden mijlen van elkaar lagen, waardoor het ondenkbaar is dat zij het van elkaar gehoord hebben. Desondanks vertonen al hun visioenen zulke buitengewone gelijkenissen, dat het onredelijk is te om beweren dat al deze zieners deze opvallend soortgelijke ervaringen hebben verzonnen, terwijl zij van elkaars bestaan geen enkele weet hadden.”³⁹

Voor wat betreft de migratie van de metgezellen van de Heilige Profeet^{sa} naar Abyssinië, het huidige Ethiopië (de Heilige Profeet^{sa} was op dat moment in Mekka) schrijft hij:

“De lijst van migranten bevatte vrijwel alle personen die de Islam al hadden aanvaard en Mohammed moet zijn achtergebleven zijn met een zeer kleine groep van aanhangers te midden van, voor het merendeel vijandige, bewoners van Mekka. Dit getuigt dat hij beschikte over een aanzienlijke mate van morele moed en overtuiging.”⁴⁰

³⁹ John Bagor Glubb. *The Life and Times of Muhammad*. Hodder & Stoughton. 1970 (reprint 2002)

⁴⁰ John Bagor Glubb. *The Life and Times of Muhammad*. Hodder & Stoughton. 1970 (reprint 2002)

John William Draper

In zijn boek “*A History of the Intellectual Development of Europe*” schrijft J.W. Draper:

“Vier jaar na de dood van Justinian, 569 A.D., werd in Mekka, in Arabië, de man geboren die van alle mensen ooit, de grootste invloed heeft gehad op het menselijke ras.....Mohammed, door de Europeanen aangeduid als ‘de Bedrieger’...Mohammed beschikte over een verscheidenheid van kwaliteiten en eigenschappen waarmee meer dan eens het lot van een keizerrijk werd beslist. Een predikerende soldaat, welsprekend op de preekstoel en dapper op het slagveld. Zijn leer was simpel: ‘Er is maar één God’ [Het uiteindelijke resultaat van alle religies is de Eénheid van God] ...Deze eeuwigdurende waarheid in acht nemende hield hij zich niet bezig met vage beeldspraken, zette hij zich in voor de verbetering van de sociale omstandigheden van zijn volgelingen door regels vast te stellen betreffende reinheid, gematigdheid, het vasten en het gebed. Boven alles gaf hij de voorkeur aan liefdadigheid en het geven van aalmoezen.”⁴¹

William Montgomery Watt

William Montgomery Watt, een vermaarde oriëntalist, schrijft in zijn boek “*Muhammad at Medina*”:

“Hoe meer men nadenkt over de geschiedenis van Mohammed en dat van de vroegere Islam, hoe meer men verbaasd raakt over de omvang van zijn prestaties. De omstandigheden van toen boden hem een gelegenheid die weinig mensen

⁴¹ John William Draper, M.D., L.L.D. *A History of the Intellectual Development of Europe*. Harper and Brothers Publishers, NY. Blz. 244 (1863)

zijn gegund, maar hij was dan ook een man die volledig beantwoordde aan de noden van die tijd. Waren het niet zijn kwaliteiten geweest als ziener, staatsman en bestuurder en, achter dit alles, zijn vertrouwen in God en zijn sterke overtuiging dat hij door God gezonden was, dan zou een belangrijk hoofdstuk in de geschiedenis van de mensheid onbeschreven zijn gebleven. Ik hoop dat deze uiteenzetting over zijn leven een bijdrage zal leveren aan een hernieuwde beoordeling en waardering voor één van de belangrijkste zonen van Adam.”⁴²

Bosworth Smith

De befaamde christelijke historicus, Eerwaarde Bosworth Smith, schrijft in zijn boek “*Muhammad and Mohammadianism*”:

“Zowel staatshoofd als kerkelijk vorst zijnde, was hij als Caesar en de paus in één, echter hij was paus zonder pauselijke pretenties en hij was Caesar zonder de legioenen van Caesar; zonder een permanente leger, lijfwacht, paleis en een vast inkomen was het Mohammed die, als enige persoon ooit, het recht had om te zeggen dat hij heerste onder Goddelijk Gezag want hij had alle macht zonder de daarbij behorende middelen en ondersteuning.”⁴³

“Degenen die hem als beste kenden, zijn vrouw, zijn zonderlinge slaaf, zijn neef en zijn oudste vriend (waarover Mohammed zei dat hij van de bekeerlingen de enige was die nooit

⁴² William Montgomery Watt. *Muhammad at Madina*. Oxford University Press. Blz. 335 (1981)

⁴³ Rev. Bosworth Smith. Character of Mohammad. In: *Mohammad and Mohammadianism*. Smith, Elder & Co., London. Blz. 235 (1876)

zijn rug ergens toekeerde of dat hij ooit bang was), waren de eersten die zijn roeping (zijnde zijn profeetschap) aanvaardden. In tegenstelling tot de normale lotsbestemming van een profeet was die in zijn geval het tegenovergestelde: Hij kreeg van iedereen het respect dat hij verdiende, behalve van degenen die hem niet goed kenden.”⁴⁴

“De praktijken die Mohammed verbood en niet alleen verbood, maar ook afschafte zoals menselijke offers, het doden van vrouwelijke baby’s, bloedvetes, polygamie, wreedheden tegenover slaven, dronkenschap en gokken zouden onverminderd blijven bestaan in Arabië en de omliggende landen.”⁴⁵

“Niemand had ooit kunnen bereiken wat Mohammed heeft bereikt zonder een sterk geloof in de waarachtigheid en zuiverheid van zijn doel [Hij had een vast geloof in zijn missie. Door de overtuiging van zijn roeping en dat hij gezonden was door God, was hij in staat om een revolutie tot stand te brengen] Alles wijst er op dat hij langzaam maar zeker, met veel pijn en moeite, de echte waarheid bereikte waarin hij geloofde.”⁴⁶

“In plaats van te zeggen dat Arabië toe was aan vernieuwing, kan men ook zeggen dat het tijd werd voor een nieuwe profeet en waarom zou die profeet niet Mohammed zelf kunnen zijn? Sprenger, de meest recente en uitvoerige schrij-

⁴⁴ Rev. Bosworth Smith. Character of Mohammad. In: *Mohammad and Mohammadanism*. Smith, Elder & Co., London. Blz. 235 (1876)

⁴⁵ Rev. Bosworth Smith. Character of Mohammad. In: *Mohammad and Mohammadanism*. Smith, Elder & Co., London. Blz. 235 (1876)

⁴⁶ Rev. Bosworth Smith. Character of Mohammad. In: *Mohammad and Mohammadanism*. Smith, Elder & Co., London. Blz. 235 (1876)

ver over dit onderwerp, heeft aangetoond dat enkele honderden jaren vóór de komst van Mohammed, de komst van een andere profeet verwacht werd en zelfs voorspeld.”⁴⁷

“Alles welbeschouwd, is hetgene wat mij verwonderd niet hoe veel, maar juist hoe weinig de persoonlijkheid van Mohammed veranderde onder verschillende omstandigheden. Of we hem nu zien als de schaapherder in de woestijn, als de Syrische handelaar, in de eenzaamheid van de berg Hira, als de eenzame hervormer, gedurende zijn ballingschap in Medina of als de erkende overwinnaar gelijk Chosroe uit Perzië en Hercules uit Griekenland, we kunnen altijd een substantiële eenheid in zijn karakter terugvinden. Ik betwijfel of er enig ander persoon is die, zijn eigen persoonlijkheid niet zal aanpassen om zulke wisselende leefomstandigheden het hoofd te bieden. De voorvallen waren verschillend, maar naar mijn mening waren de intenties in alle gevallen hetzelfde.”⁴⁸

Washington Irving

Washington Irving, een Amerikaanse schrijver en historicus, schrijft in zijn boek “*Mahomet and His Successors*” het volgende:

“In zijn privé relaties was hij rechtvaardig. Hij behandelde de vriend en de vreemde, de rijke en de arme, de sterke en de zwakke, met gelijkheid en hij was geliefd bij het gewone volk voor de vriendelijkheid waarmee hij hen ontving en luisterde

⁴⁷ Rev. Bosworth Smith. Character of Mohammad. In: *Mohammad and Mohammadanism*. Smith, Elder & Co., London. Blz. 235 (1876)

⁴⁸ Rev. Bosworth Smith. Character of Mohammad. In: *Mohammad and Mohammadanism*. Smith, Elder & Co., London. Blz. 235 (1876)

naar hun klachten. Zijn militaire overwinningen deden geen trots of ijdele glorie ontwaken, zoals het geval zou zijn als zij voor zelfzuchtige doeleinden zouden zijn teweeggebracht. In de tijd van zijn grootste kracht behield hij dezelfde eenvoud van manieren en verschijning als in de dagen van zijn tegen-spoed. Voor wat betreft ceremonieel vertoon, toonde hij zich zeer ontstemd wanneer er zonder enige reden eer aan hem werd getoond.”

William Muir

Sir William Muir, een oriëntalist die, ondanks dat hij een heleboel negatiefs over de Islam heeft gezegd, schrijft in zijn boek *“Life of Muhammad – volume II”*:

“Nauwgezet en zorgvuldig in zijn hele doen en laten, nam hij nooit een taak tot zich zonder deze tot een goed einde te brengen. Dezelfde gewoonte was volkomen doordrongen in zijn manier van sociale omgang . Als hij een gesprek aanging met een vriend, wendde zich nooit deels, maar altijd volledig met zijn gezicht en lichaam tot hem. Tijdens het handenschuiven was hij nooit degene die als eerste zijn hand terugtrok, noch was hij degene die als eerste een gesprek afbrak of zijn aandacht afwendde. Zijn leven was doordrongen van een fundamentele eenvoud. Het was zijn gewoonte om alles zelf te doen. Als hij aalmoezen gaf, stopte hij het persoonlijk in de handen van de aanvrager. Hij hielp zijn vrouw met de huishoudelijke zaken. Hij was erg gemakkelijk benaderbaar, evenals een rivierbedding voor degene die er water uit haalt. Ambassadeurs en afgevaardigden werden met alle eer en respect ontvangen. Met betrekking tot de invloed op voorgeschreven wetgeving of op andere staatsrechtelijke zaken, toonde Mohammed alle kenmerken van een kundig en ervaren heerser. Wat dit alles des te

vreemder maakt is het feit dat hij zichzelf nooit iets toeschreef. Een opmerkelijke eigenschap was de eenvoud en zorgvuldigheid waarmee Mohammed zelfs de meest onbetekenende van zijn volgelingen behandelde. Bescheidenheid en vriendelijkheid, geduld, zelfverloochening en vrijgevigheid waren inherent aan zijn gedrag en had een overweldigende invloed op iedereen om hem heen. Hij hield er niet van om Nee te zeggen. Hij verkoos stilzwijgen boven een negatief antwoord aan de vraagsteller. Het was bekend dat hij nooit een uitnodiging afsloeg, zelfs van zijn ergste vijanden niet en dat hij nooit een geschenk weigerde, hoe klein dan ook. Hij bezat de zeldzame gave om elk individu in een gezelschap het gevoel te geven dat hij de meest gewaardeerde gast is. Als hij iemand ontmoette die blij was vanwege een succes, greep hij deze verheugd bij de hand. Hij was erg begaan met de rouwenden en de behoeftigen. Vriendelijk en mild tegen kleine kinderen. Hij deelde zijn eten met anderen, zelfs in tijden van schaarste en was altijd op zoek om het iemand naar zijn zin te maken. Al deze voorbeelden geven een beeld van zijn vriendelijke en aangename karakter. Mohammed was een trouwe vriend. Hij hield van Abu Bakr alsof het zijn broer was en van Ali alsof het zijn zoon was. Zaid, de bevrijde slaaf, was zozeer gehecht geraakt aan de vriendelijkheid van de Profeet dat hij er voor koos om in Mekka te blijven in plaats van terug te gaan naar huis bij zijn eigen vader. "Ik zal u nooit verlaten" zei hij, zich vastklappend aan zijn beschermheer "want u bent zowel een vader als een moeder voor mij geweest". De vriendschap van Mohammad leefde zelfs na de dood van Zaid voort, zijn zoon Usama werd vanwege zijn vader met hetzelfde respect behandeld. Usman en Umar waren eveneens onderwerp van speciale aandacht en het enthousiasme waarmee de Profeet in Hudaibiyya de Gelofte van Ridwān aflegde en zwoer dat

hij zijn belegerde schoonzoon tot in de dood zou beschermen, was een teken van zijn onvoorwaardelijke vriendschap. Er kunnen nog talrijke andere voorvallen van Mohammeds standvastige en onwrikbare voorkomen worden aangevoerd. Zijn genegenheid was nooit misplaatst, het werd altijd beantwoord met een warme en zelfopofferende liefde. In tegenstelling tot het uitoefenen van absolute dictatoriale macht, was Mohammed echter rechtvaardig en gematigd. Noch was hij aanmatigend naar zijn vijanden toe, als zij eenmaal zijn aanspraken met vriendelijkheid hadden aanvaard. De langdurige en hardnekkige weerstand tegen zijn aanspraken door de inwoners van Mekka, zou de overwinnar ertoe hebben kunnen bewegen om zijn ongenoegen te uiten door middel van plunderingen en bloedvergieten. Mohammed echter schonk, op een aantal misdadigers na, iedereen algehele amnestie en wiste edelmoedig alle herinneringen aan het verleden, met alle bespottingen, beledigingen en vervolgingen, uit. Zelfs zijn meest bittere vijanden werden door hem met vriendelijkheid en respect behandeld. Niet minder onopgemerkt was zijn geduld met Abdullah en de onbetrouwbare inwoners van Medina (met andere woorden: de huichelaars.), die jarenlang koppig zijn plannen dwarsboomden en weigerden zijn gezag te erkennen. Net zo min onopgemerkt was zijn vergevensgezindheid waarmee hij de toenadering begroette van volksstammen die zelfs ten tijde van de overwinning, uiterst vijandig tegenover hem waren.

Alhoewel William Muir zich op verschillende gelegenheden negatief over de Koran uitte, schrijft hij hier:

“Het is een duidelijke bevestiging van Mohammeds oprechtheid dat de allereerste bekeerlingen tot de Islam zijn boezemvrienden waren en leden van zijn eigen huishouding, die zeer

goed op de hoogte waren van zijn privéleven, niet anders konden doen dan falen in het vinden van tegenstrijdigheden in zijn gedrag thuis met die van hem buitenshuis.”

Thomas Carlyle

Sir Thomas Carlyle, een Schotse schrijver en historicus, schrijft ten aanzien van het feit dat Mohammed ongeletterd was, het volgende:

“Een andere omstandigheid welke we niet mogen vergeten is dat hij niet geschoold was en al helemaal niet in de zin van naar-school-gaan. De kunst van het schrijven was net geïntroduceerd in Arabië en het mag als waar aangenomen worden dat Mohammed nooit heeft kunnen schrijven! Het leven in de woestijn met al zijn ervaringen waren zijn leer-school. Vanaf zijn afgelegen plek, met zijn eigen zintuigen, bezat hij de kennis van deze oneindige universum. Merkwaardig, als men bedenkt dat hij geen boeken tot zijn beschikking had. Behalve van wat hij zelf waarnam of hoorde uit onbetrouwbare bronnen in de verlaten Arabische woestijn, kon hij nergens van afweten. De kennis die hij nodig had, hier of elders in de wereld, was op een of andere manier niet beschikbaar voor hem. Van de grote geestverwanten, Verlichters over de hele wereld, was er geen één die rechtstreeks met deze Grote Ziel communiceerde. Hij is daar gekomen alleen. Diep in de woestijn groeide hij op, alleen met de natuur en zijn eigen gedachten.”

Met betrekking tot het huwelijk van de Profeet en zijn privéleven schrijft Sir Carlyle:

“Hoe hij bij Khadija, een rijke weduwe, terecht kwam als haar rentmeester en haar zaken behartigde op de markten van Sy-

rië; hoe hij alles regelde, en zoals men kon verwachten, betrouwbaar en vaardig; hoe haar dankbaarheid en haar aanzien voor hem groeide: als wij de Arabische schrijvers moeten geloven was hun huwelijk in zijn geheel gelukkig en voorspoedig. Hij was vijftientig en zij was veertig. Hij zou hebben geleefd in een liefdevolle en vredige omgeving en op een gezonde wijze met zijn weldoenster; haar oprecht liefhebber en haar alleen. Het gaat volledig in tegen de lasterlijke aantijgingen dat hij zijn leven leidde op een nietszeggende, kille wijze totdat zijn hartstocht in de loop der jaren verdwenen was.”

“Onze gangbare hypothese over Mohammed dat hij een sluwe bedrieger en een belichaming van de valsheid was en dat zijn religie niet meer is dan een opeenhoping van kwakzalverij en dwaasheid, begint werkelijk onhoudbaar te zijn voor wie dan ook. De leugens, die welgemeend fanatisme over deze man heeft opgehoopt, zijn enkel schandelijk voor onszelf.”

“Het is echt tijd om met al deze leugens (over Mohammed) af te rekenen. De woorden die deze man 1200 jaar geleden sprak, zijn op dit moment de leidraad voor honderdachtig miljoen mensen [dit was ten tijde van de publicatie van zijn boek in 1846 – red]... Op dit moment geloven er meer Goddelijke schepselen in de woorden van Mohammed dan in wiens andere woorden dan ook.”

Alphonse de Lamartine

Alphonse de Lamartine, een Franse dichter, historicus en staatsman, schrijft in zijn boek : “*Histoire de la Turquie*”:

“Als grootsheid van doel, kleinheid van middelen en verbaazingwekkende resultaten de drie criteria zijn voor een menselijk genie, wie zou het dan durven om enig geweldig mens in de geschiedenis te vergelijken met Mohammed? De meest bekende mensen creëerden slechts legers, wetten en rijken. Zij stichtten, als er al iets was, niet meer dan materiële machten die vaak voor hun ogen afbrokkelden. Deze man bewoog niet alleen legers, wetgevingen, rijken, volken en dynastieën, maar hij bewoog miljoenen mensen in één derde van de toen bewoonde wereld. En meer dan dat: hij bewoog de altaren, de goden, de religies, de ideeën, de geloven en de zielen. Mohammed vestigde op basis van een boek, waarvan elke letter tot een wet werd verheven, een geestelijke nationaliteit waarin alle volkeren, ongeacht taal of ras, werden verenigd.”

John Davenport

John Davenport schrijft in zijn boek “*An Apology for Mohammad and the Koran*”:

“We kunnen ons afvragen of het mogelijk is om ons voor te stellen dat de man, die zulke grote en blijvende hervormingen in zijn eigen land heeft gebracht, enkel door het aanbidden van de vele afgodsbeelden, wat door het merendeel van zijn landgenoten eeuwenlang werd gedaan, te vervangen door het aanbidden van slechts Eén God, louter een bedrieger is, of dat zijn hele leven bestond uit één grote leugen? Kunnen we ons voorstellen dat zijn goddelijke miserie niet meer was dan een verzinsel van hemzelf, zich volledig bewust van zijn bedrog? Nee, vanaf zijn eerste openbaring aan Khadija tot aan zijn laatste, was Mohammed, standvastig, zonder aarzeling, zonder zichzelf en zijn naaste dierbaren en vrienden voor de gek te houden, zich volledig bewust van zijn oprechte intenties”.

“Als Westerse vorsten heersers zouden zijn over Azië in plaats van de Sarcenen en de Turken, dan zouden zij de Islam niet tolereren zoals de Moslims het Christendom hebben getolereerd, want zij vervolgden op een uiterst wrede wijze hun eigen geloofsgenoten waarvan zij vonden dat deze afweken van de officiële leer”.

“Het leidt geen enkele twijfel dat van alle Wetgevers en Veroveraars en geen enkele is wiens levensverhaal zo gedetailleerd en waarheidsgetrouw is beschreven dan die van de profeet Mohammed.”

Michel H. Hart

Michael H. Hart, de Amerikaanse astrofysicus en schrijver, zegt in zijn boek “*100, A Ranking of the Most Influential Persons in History*” het volgende:

“Mijn keuze om Mohammed de lijst van de meest invloedrijke personen van de wereld te laten leiden, kan sommige lezers verbazen en kan betwijfeld worden door anderen, maar hij was de enige man in de geschiedenis die uiterst succesvol was op zowel het seculiere als het religieuze niveau.”

“Hoe moet men dan de algemene invloed van Mohammed op de menselijke geschiedenis beoordelen? Zoals in alle religies, oefent de Islam een enorme invloed uit op het leven van de volgelingen. Om die reden komen in dit boek alle stichters van de grote wereldreligies uitgebreid aan bod. Door het feit dat er ruwweg gezien twee keer zoveel Christenen zijn als Moslims [gebaseerd op de statistieken in de tijd van publicatie van dit boek – red], is het in eerste instantie vreemd om te zien dat Mohammed hoger gerangschikt staat

dan Jezus. Er zijn hier twee hoofdredenen voor aan te wijzen. Ten eerste heeft Mohammed een grotere rol gespeeld in de ontwikkeling van de Islam, dan Jezus heeft gedaan bij de ontwikkeling van het Christendom. Alhoewel Jezus verantwoordelijk was voor de meeste ethische en morele principes in het Christendom [degenen die van het Jodendom verschilden], was het Paulus, zijn belangrijkste bekeerling en de auteur van een groot deel van het Nieuwe Testament, die met name de Christelijke theologie heeft uitgewerkt. Mohammed echter, was verantwoordelijk voor zowel de theologie van de Islam als voor de belangrijkste ethische en morele principes. Bovendien speelde hij de belangrijkste rol in het bekeren tot de nieuwe godsdienst en het tot uiting brengen van de Islam in de praktijk. Daarenboven is hij de schrijver van het heilige geschrift van de Moslims, de Koran, een verzameling van een hoeveelheid van inzichten van Mohammed waarvan hij geloofde dat deze door Allah rechtstreeks aan hem zijn geopenbaard. Veel van deze uitspraken werden gedurende het leven van Mohammed trouw opgeschreven en werden kort na zijn dood op gezaghebbende wijze verzameld. Om die reden representeert de Koran op nauwkeurige wijze de ideeën en leerstellingen van Mohammed en in belangrijke mate zijn exacte woorden. Van Christus is er geen enkel verzameld werk dat zijn leerstellingen zo gedetailleerd weergeeft. Sinds de Koran minstens net zo belangrijk is voor de Moslims als de Bijbel voor de Christenen, is de invloed van Mohammed vanwege de Koran als medium enorm geweest. Het is waarschijnlijk dat de relatieve invloed van Mohammed op de Islam groter is dan de gecombineerde invloed van Jezus Christus en St. Paulus op het christendom...Het is deze ongeëvenaarde combinatie van seculiere en religieuze invloed die Mohammed het recht geeft, vind ik, om beschouwd te

worden als de meest invloedrijke individuele figuur in de menselijke geschiedenis.”

Karen Armstrong

Karen Armstrong is een Brits auteur en expert op het gebied van religie en aanverwante zaken. In haar boek “*Muhammad: A Biography of the Prophet*” zegt zij het volgende:

“Mohammed moest letterlijk vanaf nul beginnen en naar zijn eigen ingrijpende monotheïstische spiritualiteit toewerken. Toen hij zijn missie begon, zou een nuchter iemand hem geen enkele kans hebben gegeven. De Arabieren, waartegen hij streed, waren nog niet klaar voor het Monotheïsme, ze waren nog niet voldoende ontwikkeld om een dergelijk hoog ontwikkelde visie te begrijpen [i.e. *Tauhid*: het geloof in de Eenheid van God]. In feite is de poging om dit op een grote schaal in een dergelijk geweldadige en afschrikwekkende samenleving in te voeren zelfs levensgevaarlijk en zou Mohammad van geluk mogen spreken als hij het er levend van af zou brengen. Inderdaad was Mohammed regelmatig in levensgevaar en zijn ontsnappingen haast een wonder. Maar, uiteindelijk boekte hij succes. Tegen het einde van zijn leven had hij de bijl gelegd aan de wortel van de voortdurende stammenoorlogen die hun sporen achterlieten in de hele regio. Het heidendom was tot staan gebracht. De Arabieren waren klaar om een nieuwe fase in hun geschiedenis te betreden.”

Verwijzend naar het Christendom en het Westen, schrijft Armstrong:

“Uiteindelijk was het Westen en niet de Islam, die een open discussie over religieuze zaken verbood. Ten tijde van de

Kruistochten leek Europa in de ban van een roep naar intellectuele eensgezindheid. Elke andersdenkende werd met zoveel ijver gestraft zoals nog nooit eerder was vertoond in de religieuze geschiedenis. De heksenjachten door de Inquisitie, de vervolgingen van Protestanten door de Katholieken en vice versa waren gebaseerd op duistere theologische opvattingen, waarbij zowel het Jodendom als de Islam werden gezien als op zichzelf staande en alternatieve zaken. Noch het Jodendom, noch de Islam delen de opvatting van ketterij, waarbij menselijke opvattingen over het goddelijke naar zulk een onacceptabel hoog niveau wordt getild dat het bijna op afgoderij lijkt.”

Annie Besant

Annie Besant, een prominente vrouwenrechtenactiviste, schrijfster en spreekster, zegt in haar boek *“The Life and Teachings of Muhammad”*:

“Het is onmogelijk voor eenieder die het leven en karakter van de grootse Profeet van Arabië bestudeert, die weet hoe hij onderwees en hoe hij leefde, om iets anders te voelen dan eerbied voor die machtige Profeet, één van de grootste boodschappers van de Allerhoogste. Hoewel ik in datgene wat ik jullie zal geven, vele dingen zal zeggen waar velen misschien bekend mee zijn, voel ikzelf toch steeds wanneer ik het opnieuw lees een nieuwe manier van bewondering, een nieuw gevoel van eerbied voor die machtige Arabische leeraar.”

Ruth Cranston

De Amerikaanse schrijfster Ruth Cranston schrijft in haar boek: *“World Faith: The Story of the Religions of the United Nations”* het volgende over Mohammed:

“Mohammed spoorde nooit aan tot geweld en bloedvergieten. Elke strijd die hij aanging was uit zelfverdediging. Hij vocht om te overleven.....en hij vocht met de wapens en methoden uit zijn tijd. Geen enkel Christelijke natie met 140 miljoen inwoners [ten tijde van de publicatie van dit boek in 1949] die vandaag de dag met een enkele bom 120.000 onschuldige burgers kan doden, heeft het recht om een leider met scheve ogen aan te kijken, die in het slechtste geval nauwelijks vijf tot zeshonderd mensen heeft gedood.”

“De slachtpartijen van de Profeet van Arabië ten tijde van de bloedige periode in de zevende eeuw doen kinderlijk aan vergeleken met die van onszelf, in deze ontwikkelde en verlichte twintigste eeuw. Om maar niet te spreken over de massale slachtingen door de Christenen ten tijde van de Inquisitie en de Kruistochten – toen Christelijke strijders vol trots spraken dat zij tot over hun enkels waadden in het bloed van de ongelovige Moslims.”

Godfrey Higgins

Godfrey Higgins, een Engelse rechter, historicus en schrijver, schrijft in zijn boek “An Apology for the life and character of the celebrated Prophet of Arabia called Mohamed, or the Illustrious” :

“Het is heel normaal dat de Christelijke priesters de religie van Mohammed beledigen en beschuldigen van hypocrisie en intolerantie. Absolute veiligheid en hypocrisie! Wie waren

het, die de Moren uit Spanje verdreven omdat zij zich niet tot het Christendom bekeerden? Wie waren het, die miljoenen inwoners van Mexico en Peru vermoordden en hun wegvoerden als slaven omdat zij geen Christenen waren? Wat een verschil lieten de Moslims zien in Griekenland! De Christen konden eeuwenlang in vrede op hun landerijen blijven leven, met hun eigen godsdienst, hun eigen priesters, bisschoppen, patriarchs en hun eigen kerken....”

“In de gehele geschiedenis van de Kaliefen is geen enkel voorval te vinden dat half zo berucht is als de Inquisitie, noch van enig persoon die vanwege zijn geloofsopvattingen werd verbrand; ik geloof dat zelfs niemand ter dood werd veroordeeld, in vredestijd, omdat hij zich simpelweg niet tot de Islam bekeerde.”

Edward Gibbon

In zijn boek “*History of the Saracen Empire*”, schrijft de Britse historicus en politicus Edward Gibbon:

“Het is niet de verspreiding, maar de blijvendheid van zijn religie die onze verbazing verdient. Dezelfde pure en perfecte indruk die hij achterliet in Mekka en Medina is behouden na de revoluties van twaalf eeuwen door de Indische, Afrikaanse en Turkse bekeerlingen van de Koran...” De Moslims hebben eenduidig de verleiding weerstaan om het onderwerp van hun geloof en toewijding te reduceren tot het niveau van menselijke waarneming en verbeelding. “Ik geloof in Eén God en in Mohammed als de Boodschapper van God” is de simpele en onveranderlijke geloofsbelijdenis van de Islam [i.e. “Niemand verdient aanbeden te worden behalve Allah en Mohammed in Zijn Boodschapper”]. De verstandelijke beeldvorming van God is nooit gedegradeerd

tot een zichtbare afgodsbeeld. [met andere woorden, de Moslims hebben hun beeld van God nooit vertaald naar een afgodsbeeld.]; het eerbetoon van de profeet heeft nooit de grenzen van menselijke deugdzaamheid overschreden en zijn nog altijd heersende principes hebben de dankbaarheid van zijn discipelen altijd binnen de grenzen van redelijkheid en religie kunnen houden.”

Afkortingen

- sa: صلى الله عليه و سلم *ṣallallāhu ‘alaihi wa sallam* (moge de
vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn)
- as: عليه السلام *‘alaihis-salām* (vrede zij met hem)
- ra: Het betekent رضى الله عنه / عنها / عنهم *raḍi allāhu*
‘anhu/ ‘anbā/ ‘anhum (moge Allah verheugd zijn over
hem/haar/hen)
- rh: رحمه الله تعالى *raḥimahullāhu ta‘ālā* (moge Allah hem
zegeningen)
- aba: ايده الله تعالى *ayyadahullāhu ta‘ālā* (moge Allah de
Verhevene hem helpen)

Noot

Het eerste vers van ieder hoofdstuk 'In naam van Allah', hebben wij bij de versnummering meegeteld. In andere uitgaven wordt in het algemeen het vers dat volgt op het vers 'In naam van Allah' beschouwd als het eerste vers van het hoofdstuk. Hoofdstuk 9, echter, is een uitzondering op deze regel. Dit hoofdstuk begint niet met het vers 'In naam van Allah', en daarom is in dit hoofdstuk onze nummering identiek aan die in andere uitgaven van de Heilige Koran. Hiermee dient rekening te worden gehouden bij het opzoeken van verzen in andere uitgaven.

Ahmadiyya Moslim Gemeenschappen in het Nederlands taalgebied

Nederland

Mobarak Moskee, Oostduinlaan 79, 2596 JJ, Den Haag
tel: 070-3245902, fax: 070-3242881

Baitun Noer, Groenelaantje 20, 8072 DD Nunspeet
tel: 0341-252282, fax: 0341-262710

Email: info@islamnu.nl, web: www.islamnu.nl

België

Bait-us-Salam, Brusselstraat 445, 1700 Sint-Ulriks-Kapelle,
Dilbeek, tel: 0032-24666856, fax: 0032-24664389

Email: info@ahmadiyya.be, web: [www. Ahmadiyya.be](http://www.Ahmadiyya.be)

Suriname

Ahmadiyya Muslim Jamaat, Ephraimszegenweg 67, P.O.
Box 2106, Paramaribo, tel: 00597-481689

Officiële website van de wereldwijde Ahmadiyya Moslim
Gemeenschap: www.alislam.org

Muslim Television Ahmadiyya International (MTA)
www.mta.tv